

POLITIŠKOS ŽINIOS.

MASKOLIJA.

Trečiojo dūmoj, kurioj daugiau yra reakcionaliųjų negu pažangiesnių galybų, pasisekė pervaryti panaikinimą titule caro vardo neapbružiuoto valdono. Socialistai ir lenkai visai ne balsavo, bet visgi už panaikinimą to vardo buvo beveik dūsyk daugiau balsų negu už jo palikimą. Stolypin vienok dūmai apreiškė, jog iš to užgrymo nieko nebus, nes Maskolijai laimėti gali atgauti vien caro neapbružiuotą valdžią; dūma gi privalanti vien padėti valdyti, bet ne gali bandyti apbružiuoti caro valdžią. Dūma, sulys Stolypin noro, turi vien perkrauti valdžios sumanymus, pati negali kelti nė jokių savistovių sumanymų. Kadangi universitetai pastojio vieta priešingai valdžios agitacijai, tai Stolypin pagazdino net panaikinimo universitetų autonomijos. Taigi, sulys Stolypin, universitetai ne privalo būti mokslo ir idėjų nešiojais, bet vien policijos įnagi, kvailintojais juose mokslo jėskančių. Stolypin kreiskimams plogo delnais reakcionieriai, kairieji vienok partijų atstovai priėmė jo kalbą švilpimu.

Demokratų partijos atstovas Rodičev, atsakydamas Stolypinui, pastatė čia elę apkalbinimų ministerij pirmininko, valdžią pavadino ruja Stolypino tarnubūdij. Išgirdęs apkalbinimus, Stolypin pradėjo visu kunu drebtį, pabalo, bet ne dryso pertraukti Rodičevo kalbą. Jį vienok, gal su juom susitarę, išdavė reakcionieriai monarchistai dūmos atstovai: jie visu pulku puolė ant Rodičevo ir butų gal ar užmūšė, ar šonkaulius sulaužė, jeigu demokratai ir kairieji partijų, tame ir socialistų atstovai ne būtų jį apsiūti ir paėmę savo globon. Jie nunėdė Rodičevą į kita kambarį ir pastatė kerčioj, stoji jo apgynime. Paskui jis teisinosi, kad savo žodžiais nemanė įžeisti Stolypiną, bet atsisakė atsiimti atgal savo išsitarimus prieš ministerij pirmininką, kadangi žodžiai tie yra teisingi. Už tai dūma Rodičevą suspendavo ir jis dabar negali dalyvauti dūmos posėdžiuose. Tas atsitikimas rodo, jog netvarką dūmoj daro ne kairieji partijų atstovai, bet valdžios šalininkai, o kad jų yra daugiau negu kitokių, tai jų malonė atiduodu visas krašto liksimas.

Atsakydama ant carų nurodymo atidaryti trečiąją dūmą, jį carui pasiuntė adrešą su išreikimu atsidavimo sostui. Caras vienok jį priėmė gana šaltai, ant rašto parašė: "tikiu atsidavimo išreikimui; bet aš laukiu nuo dūmos tikrai pasekmingų darbų". Taip rašo caras, bet savo prieraše jis veidmainiauja. Juk ne kas kitas tik caras ir Stolypin ne duoda dūmai nieko svarbesnio, tikrai gero nuveikti! Vien per laisvus rinkimus visų luomų galėtų dūmon patekti į visą Maskolijos gyventojų atstovai, kurie rūpinusi visų gyventojų sluogsnų reikalais; turėdama tokius atstovus, dūma būtų tikra krašto reikalų ir žmonių norų iškėstoja. Tuom tarpu caras nuo pirmosios dūmos susirinkimo naktinio rinkimų laisvę, o paskutiniai rinkimai buvo jai tik parodija, išjuokimu rinkimų: jie Stolypino, su caro pritirimu, buvo taip sutaisyti, kad apie išrinktųjų tikrų žmonių atstovų negalėjo būti nė kalbos. Tokios rinkimų tvarkos, kokia buvo renkanti dabartinius dūmos atstovus, nėra niekur ant žemės paviršiaus. Ką gi tokia šiandien, ne verta vardo žmonių atstovybės, dūma gali krašto ir jo gyventojų gerovei nuveikti? Ji yra tik valdžios šaka, jos padėtoja ir didžturčių ir dvarponių užtarėja, taigi

nežymios mažumos, bet ne plačios Maskolijos gyventojų apsupintoja ir apgynėja: dagi ir tokioms niekam netikusios dūmos teisės, su to paties caro pritirimu, varžo Stolypin. Na, ir dagi tas pats caras drysta nuo dūmos reikalauti, kad jos darbai išduotų svarbius vaisius! Koki turi būti tie vaisiai? Ar kad dūma pritartų įrengimui dar daugiau kartuvių, kalėjimų, padauginimui šnipų ir visokios veislės sudemolizuiotų budelių, žmonių kankintojų? Nieko kito dabartinė dūma nuveikti negali, nieks kitas jai ne rūpi. Ji jokiu būdu ne gali žmonių nuraminti, nė jų užgandinti, nes ji ne žmonių, ne Maskolijos gyventojų dūma, bet vien Stolypino išmislyta chimera migdinimui žmonių. Bet ji ir jos užduotės atlikti negali, nes 140 milijonų Maskolijos gyventojų negali amžinai miegoti. Jeigu jau ne kas kitas, tai vargas priverčia juos pabusti ir apsidairyti aplinkui. Besidairantis gi, nors ir ne išsų, visgi ant galo pamato, kas jį skriaudžia, keną labui jis vargą kencia. Maskolijoj tą žmonės gali pamatyti dar greičiau negu kur kitur, nes čia kiekvienam puola į akis perteklius dvarponių, proteguojamų fabrikantų ir vargas ir badas darbininkų ir kaimiečių, kurie daugumas per istisus metus minta vien daržovėms ir juodos duonos pluta, vaikščioja apdriskę, skęsta tamsybėse. Palinksminimui pasiturinčių net daug izodk pinigų išleidia įsteigimui visokių įstaigų, užtai net penėjimui badą kenciaučių kaimiečių paskirtus pinigus suvagia augstas užimanti vietas biurokratai caro tarnai.

Tokiose sanlygose nėt gerai dūmai sunku ką nors krašto gyventojų gerovei svarbaus nuveikti, o kad dabartinė ką nuveiktų tokio, negalima nė sapnuose sau perstatyti. Ką gali dabartinė dūma nuveikti, to žmonės ne geidžia, nes kartuvių ir kalėjimų nieks ne trokšta. Tie įnagi, per tankiai biurokratiškus vartojimai, ne pakėlė krašto gerovės ir ne pakels; dūma gi, kurioj persvara yra biurokratų pasekėjų rankose nieko geresnio išmislyti kaip neįstengė per šimtmečių eilės, taip neįstengs ir dabar. Tą, be abejonės, žino ir caras ir Stolypin; jie vienok stengiasi, kiek tik galima, dabartines sanlygas kuo ilgiausiai palaikyti, kadangi biurokratams ir carui tos sanlygos geriausiai tinka. Klausimas tik kaip ilgai tas bus galimas? Kiekviena valdžia gali vien taip ilgai ant mažumos renties, kol daugumą nesusipranta, kol ji tamsi ir duodasi išnaudoti.

Londono laikraščiai paduoda, buk Peterburgio policija vėl suėkė sukalbį ant caro gyvastes, buk prie sukalbio prigulėjo daug užimančių augstas vietas urėdinkamų.

Vladivostoko karės lanko teismas perkrautinėjo bylas 206 jurininkų sukilusių prieš dabartinę valdžią. Teismas pasmerkė 27 jurininkus mirtim, 34 visam amžiui sunkiems darbams Sibirijos kasyklose, 140 kalėjimam, o tik 5 jurininkus suvisu išteisino.

Reikia čia paaiškinti, jog laike jurininkų sukilimo Vladivostoke buvo bombarduotas miestas. Laike bombardavimo — 280 ypatų tapo užmūstų.

2 d. gruodžio pas carą atsilankė dūmos pirmininkas Chomiakov. Caras Chomiakovui pasakė, jog dūmoj visos partijos privalo prisilaikyti pamatinųjų tiesų. Bet tas pamatinis tiesas, perkeisdamas be žmonių atstovų pritarimo, rinkimo atstovų teisės, sulaužė juk Stolypin ir, žinoma, su caro pritirimu. Rodičev, kuris perėtos subatos diene laike garsia kalbą išpeikdamas Stolypiną, caras pavadino pasiutėliu.

ITALIJA.

Garsi byla busvuo Italijos apšvietimo ministerio Nasi, apkaltinto išaikvojime izdo pinigų savo politiškiesiems siekiams, dėl streiko jo advokatų, vėl likosi atidėta neapbružiuotam laikui. Piniginis krizis Amerikoj sunaikia atsiliepė ant viso žmonių gyvenimo Italijoj. Dėl užstojučių sunkių laikų Amerikoj, 100000 neturinčių darbo darbininkų pasiliko namieje, o 300000 italijonų sugrįžo iš Amerikos, kadangi ten darbo gauti negali. Yra 40000 darbininkų, negalinčių gauti darbo. Tie žmonės kencia badą, o badas, kaip kiekvienas numano, neprisideda prie užlaimymo tvarkos; valdžios bijosi baduojančių darbininkų sukilimo.

PRANCUZIJA.

Į parubežius prancuziškios valdybos šiaurinėj Afrikoj Algjer jau kelis kartus įsiveržė iš Morokko ginkluotų maurų pulkai. Kadangi, ant rubežiaus buvo tik maži prancuziškios kariuomenės pulkeliai, tai kaip kokioj vietoj prancuzams atsiėjo trauktiesi prieš įsiveržėlius. Bet rubežiaus sargyba, gavusi pastiprinimą, ant galo išsijo atgal įsiveržėlius; musiuose jų žuvo apie 2000 vyrų, prancuzų gi nuotrotos ne perreina 30 karių. Žinoma, prancuzai negali ramiai žiūrėti į tuos užpuolimus. Jie ant rubežiaus atsiuntė daugias kareivijų. Klausimas vien dabar, ką prancuzai toliau darys? Paprastai panašus atsitikimai gimdo tikras kares. Gal būtų todėl, kad prancuzai su savo kareiviais užimti įsiveržėlių apgyventus Morokko plotus.

Paciame gi Morokko sultana te tankiai buvo mušiai tarp pajiečių abiejų besivaržančių sostų sultano — Abdel Aziso ir Mulai Hafigo, bet mušiai tie dar nė vienam sultanui nesuteikė persvaros, nors juose krito jau keli šimtai kariuotojų.

VOKIETIJA.

Prusų seimui randas padavę sumanymą, kad prusų kolonizacijos komisijai būtų daleista privertinai, žinoma, užmokant atsakantį atlyginimą, žemės plotus atimti nuo lenkų ir juos kolonizuoti vokiečiais. Kadangi Prusų seime daugiau yra paremėjų rando negu jo priešininkų, tai rando sumanymas, be abejonės, bus priimtas. Tas pats sumanymas gali kreiptiesi ir prieš lietuvių žemės savininkus gyvenančius Prusų Lietuvoj. Austrijos parlamente slavai ir italiekie pasitūrinai pakėlė jau klausymą tokio lenkų nusikradimo Prusuose; reikalauja buvo pakelti protestą prieš tokį neteisingą Prusų valdžių pasielgimą. Tas sumanymas gali išardyti su visu ryšį tarp Austrijos ir Vokietijos, kuris ir beto ne tvirtai laikosi, jam nepritaria Austrijos slavai, nė italijonai, kurių Austrijoj yra daugiau negu vokiečių.

IŠ LIETUVOS.

IŠ VILNIAUS.

Vyriausybė paliepęs, policija uždarė Rommo spaustuve už atspaudimą brošiūros "Divide et impera".

Praėjusį antradienį, 11-tą val. dieną, popieros sankrovos "Pap" iždinkinas ejo Orlo bankan. Rankoje nešėsi suvyniotus 200 rb. pinigais, ant 1500 rb. persiuntimų per Orlo banką ir Bismaravičiaus kontoros pinigų skaitas. Kazimiero gatvėje užpuolė ant jo 2 plėšiku ir viską atėmė iš jo. Zemačių gatv. viena plėšika sugavo. Yra tai Notkin, kurį apipėtasai iždinkinas pažino. Antaisai plėšikas dingio su visu lobiu.

(Iš "V.")

"Pasiteiravimo biuras" apskelbė valdišką pranešimą apie prie-

žastis, dėlei kurių liko prašalintais iš Vilniaus vyskupas baronas Ropp'as. Ropp'as organizavo konstitutiškai — katalikiškąją Lietuvos ir Baltgudijos partiją. Partijos programa iš dalies buvo taikoma prieš vyriausybę. Savo ganytojiškoje gromatoje Ropp'as įdėjo sakinį, sėjantį tarp žmonių neįsitikėjimą vyriausybei ir stačiatikiams. Pastarasis Ropp'o veikimas buvo siaurai tautiškas su tikslu sulenkinti krašto lietuvių ir baltgudžių. Jam patarta buvo atsisakyti ir priimti kitos vyskupystės valdymą. Kadangi Ropp'as nenorėjo to padaryti, tuomet Viršausiu įsakymu liko prašalintas".

Neseniai Vilniaus teismo rūmuose buvo negrinėta p.lės Lietuviškaitės byla. P.lės Lietuviškaitė buvo kaltinama uždraustų raštų slėpime. Teismo rūmai tuojaus pasmerkė p.lę Lietuviškaitę dviems sanvairėms tvirtovėn, užskaitant laiką, kurį ji sėdėjo kalėjime ligi teismo. Kadangi p. Lietuviškaitė ligi teismo daugiau sėdėjo, negu dvi sanvairės, todėl po teismo tuojaus liko palikuosuta.

Nuo rugsėjo 15 d. ligi Spalių 1 d. 1907m. Valstiečių banko ir Valstybės bajorų banko tarybų buvo duota paskola, perkant žemės Vilniaus gubernijoj — 107 ukininkams, kurie pirkė 616 dešim. žemės už 42,512 rb. ir gavo 25,350 rb. paskolos; Kauno gubernijoj — 3 ukininkams, kurie pirkė 80 deš. žemės už 6,480 rb. ir gavo 3,450 rb. paskolos; Gardino gubernijoj — 186 ukininkams, kurie pirkė 25 dešim. žemės už 4,538 rb. ir gavo 2,350 paskolos.

Spalių 28 d., nedėlioje, prie einančių Kijevo gatvės slaptosios policijos agentų Pulenčiko ir Leščevskio priėjo du vyru ir paprašė duoti užsirykti, bet pažinę, kad tai slaptosios policijos agentai, leidosi bėgti. Pulenčik ir Leščevskis pradėjo vyties juos; nežinomieji šovė keliu sykius iš revolverių ir sužeidė Leščevskį šonon. Vienas iš užpuolikų suimtas; yra tai valstietis Transeika. Leščevskis nuvežtas ligonbutin.

Policija suėmė Benediktą Michnevičių, kuris buvo padėjęs Nizgorodskoje gatvėje, Tiskėvičiaus namų kieme, bombą.

Vilniaus kariškojo apskrčio karūnėnės vadas, pasmerkiamas mirioj (per pakorimą) Stankevičių, kaltinamam užpuolime ant Tilmanso fabrikos valdininko Kaune ir atėmimo iš jo 3000 rb., pakeltė mirties bausmę 15 metų katorgos.

Panėdelyj, Spalių 29 d., žydų laikraščio "Hoffnung" butan (Za valna No. 33) įsiveržė policija ir padarėsi kratą, kuri tęsėsi šešias valandas, suėmė visus redakcijos ir administracijos bendradarbius ir konfiskavo visus rankraščius ir knygas. Suimtas taip pat Baskindo spaustuves užveždama, kurioje (spaustuvėje) buvo spaudžiamas "minėtasis laikraštis".

Vyriausioji spaudos dalykų valdyba išsintinėjo, cenzoriaus užklausa, koki laikraščiai, kokia pinigiska bausmė ir už ką nuabausti. Cenzoriaus įsakymu duoti atsakymas ant šių klausimų ne vėliaus kaip už dviejų sanvairių.

Siomis dienomis suimta su netikru liudijimu ir atvežta Vil-

niaus kalėjiman Minsko kalėjimais viršininko pagalbininkas Likman.

"Okraina" rašo, kad darant kratą pas Likmaną, rasta netikras liudijimas apie aštuonių klasių gimnazijos pabaigimą, taip pat ir laiškas, kuriame klausama jo, į ką reikia kreiptis, norint gauti toks liudijimas.

Ligsiol, kaip rašo laikraščiai, sulimta su netikrais liudijimais 52 studentu, kurių 40 suimta Rusijoje, o 12 užsienyje.

Šimet Kauno gubernijoj bulvės geriausiai užderėjo Ežerėnų pavieta (1000 pudų iš dešimtinės) ir Ukmėrgės pavieta; kituose pavietuose bulvių derlius prastesnis negu paprastai esti.

Vilniaus gubernijoj bulvių derlius šimet visai geras, viešomis liudijimais buvo kaltinama uždraustų raštų slėpime. Teismo rūmai tuojaus pasmerkė p.lę Lietuviškaitę dviems sanvairėms tvirtovėn, užskaitant laiką, kurį ji sėdėjo kalėjime ligi teismo. Kadangi p. Lietuviškaitė ligi teismo daugiau sėdėjo, negu dvi sanvairės, todėl po teismo tuojaus liko palikuosuta.

(Iš "V. 2.")

IŠ JAŠUNU.

Vilniaus gub.

Spalių 5 d., kaip praneša vietiniai laikraščiai, sudėję čia p. Balinskio ir K-o čerpių fabrika. Nuostoliai dideli.

(Iš "V. 2.")

IŠ KAUNO.

Santikiai tarp seminarijos auklėtinų ir perdetinių paremti negeri. Ten nėra jokio vienybės ryšio tarp auklėtinų ir perdetinių, nėra meilės ir atvirumo. Bet ir negali jų būti ten, kur viešpatuoja įdaviniai, ir šnipinėjimo tvarka. Gal persmarkiai, perastriai pasakiai ir perdedu, bet man taip regis, turint omenyje visą seminarijos gyvenimą, nes visa tai turėjau pats pergyventi Kauno seminarijoje. Taigi, taip manyti ir rašyti turiu teisę. Atsileiskime žem. Seminarijos gyvenimo istorijos lapus. Žviltėrėkime į praeitį, į Kriškino laikmetį, išvysime visą, kaip veidrodiję.

Kriškinas, pats budamas latvis, padalino auklėtinis į du priešingus būrius — į dvi priešingias partijas: lietuvių ir lenkų. Jis sukūrė tarp jų tautybės neapikantos ugnį, ir, kad ji didžiaus liepsnotų, putė ir pylė jon alyvos, visokiąs budaus vilodamas į save lenkus, liepdamas jiems persekioti lietuvių, įdavinėti juos, niekinti jų kalbą ir nesimokyti jos. Kriškino laikai seminarijoje lietuviams buvo kaip Diokleciano krikščionims. Po Kriškino laikų bliskterėjo lietuviams geresnės ateities spindulys, sypterėjo viltis malonesnio gyvenimo. Tačiau ir prie naujojo inspektoriaus lietuvių butis nė kiek nepagerėjo. Tebevispatauja tautinė neapykanta, šnipinėjimas, tebevispatauja ir persekiojimas, tik nebetaip aiskūs. Visai nenoriu prikaityti naujam inspektoriui pataikavimo šnipinėjimais, nes jis pats sau yra doras žmogus ir, reikia tikėtis, atvažiuo seminarijon gerais norais atitaisyti tai, ką Kriškinas buvo iškarpięs. Pirmieji jo žingsniai tai rodė. Bet šie norai nepasiekė jam įvykinti: viena, nelengva veikiai pataisyti, ką Kriškinas sugadino, antra, jis yra pasidavęs artimausio Kriškino draugo pr. L. įtekmei. Šis prisibūdėjo inspektoriui, kiek tik galėjo ir žinojo, nebutų daiktų ant lietuvių.

Ilgavęs tokią prastą nuomonę apie lietuvių, inspektorių jau prisileidia į save lenkus-šnipus, kurie begėdiškai skundžia vieną nekaltą lietuvių; įtikėjęs jų melais ir nė kiek nesieiraudamas teisybės, kaltina šį lietuvių visų perdetinių akys. Kada auklėtiniai, sužinoję, pareikalavo išduoti jų šnipų, ardančių draugų vienybę, inspektorių griežtai, nė kiek nesidirovėdamas, atsisakė

tai padaryti. Tuomet lietuviai, įieskodami teisybę, renka atstovus ir siunčia juos į Vyskupą Suffraganą, savo naują Rektorių, aršiauj šnipinėjimo priešininką ir norintį įkūnyti seminarijoje vienybę ir meilę.

Pasiutiniai visų vardu prašo Rektoriaus sužinoti šnipus ir be jokio atžvilgio, ar tai būtų lietuviai, ar lenkai, ar kas kitas, prašalinti juos iš Seminarijos. Rektorius sutiko. Ir štai ant rytosios šaukia į save vėl tuos pačius pasiutinius lietuvių ir su jais numylėtą Kriškino auklėtinį lenką šnipą — Sumaną. Ilgai ir veltui įkalbinėjo Rektorius susitaikinti ir priimti Sumano atsiprašymą. Lietuviai spyrys, sakydami, jogei draugų esą siūsti ne taikinties, bet prašyti, kad Sumanas būtų prašalintas, nes jis daug sykių esąs savo pasielgimu juos ne vienus nusikraudęs bet visus draugus. Rektorius vis dėlto įsakio Sumanui viešai prieš visus atsiprašyti. Vos spėjo Sumanas pasirodyti prieš visus, kaip sutiko jį šimtais balsų: "Šalin, šalin"! Atsizinojęs rektorius apie tai, galį gale sutiko visai prašalinti Sumaną, tik prašė palaukti galo metų. Nudžiugo lietuviai atsiakratę Seminarijoje vieno šnipio. O ateityje lenkomanio kunigo. Bet peranksti pasidžiaugta: nes užuot išsivartę, seminarijos vyriausybė nusiuntė jį akademijon. Ką gi tai galį gale reikšia?

(Iš "V.")

IŠ SALANTU.

Tėlių pav.

Jau daugiau 40 metų kaip ko voja valstiečiai su dvarponiu Tiškevičiu už žemę ir mokesį, bet jau dabar bus jų kovai galas. Galutinai komitetas nusprendė, kad dvarponis turi sugrąžinti valstiečiams per keturias dešimtis metų perimtus pinigus nuo dešimtinės po 30 kap. ir atiduoti kiekvienam prigulincij žemę. Dabar Salantuose yra parsiūsti ar 6 žemiečių viršininkai ir žemės matininkai, kurie perkrautinė visą dvarponio su valstiečiais nuo 70 40 dešimtų metų bylą. Dvarponiui prisineja per tą laiką (40 metų) sugrąžinti perimtus mokesčių valstiečiams apie 16 tukstančių rub.

Neprigulintis.
(Iš "V. 2.")

IŠ KRAKINAVO.

Panevėžio pavieta.

Spalių 10 d. žvejai, gaudydami žuvis, užtikto Nevėžyje negyvatų žmogų. Rankos jo supjaustytos, antakiai ir visas veidas baltiai sudaužytas. Ties kapiniais, netoli nuo upės, užtikta dvi balutės kraujo. Matyt, kad užmuštasai yra ankla piktadary, kurie jį, užmūšę, nuvilko į upę. Pas velionį rasta paspartas. Paėina įsiai iš Kedainių valstiaus, Datnavos parapijos, Jonas Urbanavičius, vedęs, turįs porą vaikų. Kaip teko sužinoti, buvo tai geras žmogus. Keliauo įsiai į Panevėžį, įieskodamas pavogto savo arklio, ir čia tapo užmuštas. Sugauta 2 įtariamai užmušime vyrai, vietinio miestelio gyventojai. Išsiaiškino, kad piktadariai, atėmę iš jo keletą rublių, o bijodami, kad apie tai nedisgirstų, užmušė tą žmogų. Toksai pat atsitikimas neseniai buvo gretimoj su mūsų Remygalos parapijoje. Piktadariai užpuolė bledną žydėlį, atėmė iš jo 5 rub., o bijodami, kad apie jų darbėlį kas neišgirstų, jie papuošė tą žydėlį, nors pastarasis, atsiklaupęs, meldė dovanoti jam gyvastį.

Žmogus be išauklėjimo ir apšvietimo bjaurėsnis už žvėrį. Žvėris užpuola žmogų dažnai tik badu prispirts, o čia ne badas prispyrė užmušti žmogų, tiktai girtuoklystė, tingėjimas dirbti. Turiu pridurti, kad mūsų miestelyj yra keletas tokių palaidunu, kurie, per kiauras dienas niekuo neveikdami, valkiojasi tiktai iš alinės į alinę, žiurėdami, kad kur ką nutverti, kišinę keno iškraustyti, pasigirti, atimti iš kokio pakelieio kąsni duonos ar mėsos, o jeigu diena kartais pasitaiko nelaiminga, tai vakare, už miestelio sugulę, laukia, kaip vilkai, aukos.

(Iš "V. 2.")

IŠ GRUODŽIU.

Siaulių pav.

Neretai atsitinka bylos tarp ukininkų ir darbininkų dėlei algos: ukininkas nedamoka ar samdininkas dėl blogo buvo atstiaukia pirm laiko. Valstiaus teismas išsiria kieno teisybę, o kadangi tenai teisėjas yra pats ukininkas, tai galima numanyti išanksto koks bus jo sprendimas. Darbininkas visuomet praktiš. Neseniai buvo viena tokia byla. Suderėjo darbininkas buti vaiku už 59 rubl. ir rugių bei miežių po purą. Suderėta nuo Juozo (19 kovo) iki Kalėdų, 9 mėnesius. Išbuvo tik 7 sanvaitės, išėmė per tą laiką 2 rub., rugių ir miežių po purą, teisėjui gi atskaitė po 10 kap. ant dienos, arba išviso 4 rub. ir 90 kap., taigi vaikėzas turėjo grąžinti 5 rub. vieton dar gauti iš jo 3 r. 93 kp., taigi bernas turėjo nuostolio 8 r. 93 k. Ukininkų teisme bernas teisybės neras.

Ten buvusis.
(Iš "2.")

IŠ SKUODO.

Tėlių pav.

Rugsėjo 22 d. policistai suėmė ir išvežė į Tėlius Florijoną 14

Louisville, Ky. Policijos teisėjas Wheeler liepė suareštuoti 67 streikuojančius gatvinių kėbultų tarnus už kalbėjimą susirinkime ne leisti į darbą streiklaui.

Buffalo, N. Y. Dirbtuvės Snow Steam Pump Co. pradėjo vėl dirbti pilną laiką, pirmą dirbo tik pusę laiko. Dirba jose 1000 darbininkų.

Kewanee, Ill. Darbai čia su visu sustoję ir tukstantai darbininkų vaikščioja gatvėmis be darbo. Geležinkelio kompanija duoda specialiąją karą darbininkams važiuoti į New Yorką. Kas dieną išvažiuoja iš čia keli šimtai darbininkų. Daugiausiai važiuoja senojon tėvynen slovakų, važiuoja ir daug lietuvių. Darbai gal pasigers po naujų metų.

New York. Nusibankrutino turinti dikta dirbtuvių American Silk Co. Kapitalas kompanijos siekia 11 milijonų doliarų. Darbai vienok tuom tarpu dar nepasiloivė.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS WESTVILLE, ILL.

Lapkričio 22 dieną, Westville lietuvių turėjo laimę išgirsti, kaip pasakė angliai žinovai (The Commercial News), deimantinį balsą savo tautiečių, p. M. Petrausko. Koncertas buvo parngtas ne Westville, kadangi ten nebuvo atskančios svetainės, bet Danville (6 mylios nuo Westville), Grand Opera House, didžiausioje ir puikiausioje svetainėje, kurios ne vienas iš pagarsėjusių artistų, aplankančių Danville, neaplenkia. Svetimtaučiai ne daug buvo ant koncerto, bet ant rytojaus visi, išgirdę atsisaukimus buvusių ant koncerto, ypač perskaitę lietuvių laiškus, nepaprastą musų dainiavą pagyrė, gailinos, kad ant koncerto nebuvo.

Lietuviai buvę ant koncerto, visi nesvietiška buvo užgandinti, ir laike p. Petrausko giedojimo (ypatingai laike giedojimo lietuvių dainų) ne iš vieno tikro patrijoto akies riedėjo pasididžiavimo ir džiaugsmo asaros. Westville lietuvių, išreikšdami dainiui savo dėkingumą — paaukavo labai gražų pūdelį baltų žiedų, surišta puikiu šilkinu kaspinu, su parašu: "Nuo Westville Lietuvių". P. Petrauskas apturėjo ir kitą labai dailų, raudoną liepsnojančių erskėčių buketą — su parašu: "Nuo Trio". Gaila, kad ir pas mus daug didesnė dalis lietuvių tamsus ir nesuprantanti augstesnių pasilinksminimų, jiems kelio galas tai smulkė, kurioje save materialistškai ir moralistškai naikina. Jeigu jau taip yra su smulkeliu lankytajais, tai ką jau besakyti apie ant valdytojus! Iš 20 su viršum lietuvių smulkinkų vargiai du atsilankė ant koncerto, kiti gi netik patys nejo, bet ir žitus savo brolius lietuvius atkalbinėjo, sakydami: geriau už tuos centus išsigerkime, o mes patys baltiau padainuosime. Na ir dainuoja pas mus lietuvių gariai, — neretai buteliai skaldydami vieni kitiems galvas ir noris. Bet, mes Westville, turėję laimę dalyvauti p. Petrausko koncerte, kurio balsas dar ir dabar tebskamba mūsų ausyse — turime viltį, jog jis ir ant tolesnio laiko mūsų neaplenks, o mes, skaitlingiau susirinkę, parodysime, kad pati duona ir rugšties paveikslas degtinės ir alaus mūsų nebeužgandina, bet ir mes jau reikalaujame ir į jėskome peno, kurį apsiaviesiems tautos jau nuo seniai renka iš dailos.

Kun. K. Skripka.

IS WESTVILLE, ILL.

19 d. lapkričio, einant į darbą, patiko nelaimė Ignacą Smeikaucą: pagavo jį traukis ir sudraskė į šmoutus. Velionis prigulėjo į Sv. Juozapo D-stę. Kuną, su bažnytinėmis apeigomis, palaidojo 21 d. lapkričio ant lietuvių kapinių. A. a. Ignas Smeikaucas patys iš Kauno gubernijos, Rascinių pavieto, Andriejaus valseičiaus. Treti metai kaip gyvena Amerikoje. Lietuvių liko jo moteris, vienas sunus ir dvi dukterys. Kas nori, giminės ar draugai,

daugiau apie velionį žinoti, gali kreiptiesi antraščių:

Joe. Januševskis,
Box 128,
Westville, Ill.

IS PITTSTON, PA.

Iki šiam laikui pas mus lietuviški reikalai slenka sulgy septynių mielaširdingų darbų: "alkana papenėti, trokstantį pagirdyti, nuoga pridengti, kalinį išpirkti ir tt." Ypatingai pastarame laike yra čia daug trokstančių, o jau kaliniai, tai be Dievo malonės turi brangiai mokėti už išsipirkimą. Pittstono miesto valdžia yra rankose katalikų airių, laike labai tiki į Dievą - doliarį. Bet apie Dievo priskyrimus teigė rupinasi kunigai; aš noriu pranešti apie lietuvių darbus tautos labui.

27 d. spalio Draugystė Simono Daukanto apvaikščiojo dieną gimimo savo globėjo; Draugystė tą atminimą daro kiekvieną metų, buva kalbos, deklamacijos ir tt. Šimt teipgi buvo užkviesti kalbėtojai, bet su pasarga, kad į eiles kalbėtojų nepatektų nė vienas bedievis. Mat Draugystės akys pasirodė didelė bedievytės šmėkla. Kalbėtojai pribuvo: Nakankas, Kazakevičia, Valentinavičia ir Živatkauskas; apie bedievytę ne vienas nekalbėjo, išskyrus Živatkauską. Jis sudrožė, teisingai ar neteisingai, musų kunigeliams. 10 d. lapkričio, kaip tiki sakoma, čia vėlnias atnešė Antonovą, kuris sukėlė didelį liarmą. Pasekmė Antonovo atsilankymo buvo, kad čia susitvėrė socialistų kuopa iš 20 sanarių. Dabar daugelis lietuvių baimijasi, įpatingai vertelgos, kad socialistai, susiorganizuavę, neužgrobtų jų turtus. S. L. A. kuopa vos kvėpuoja, T. M. D. kuopa, rodosi, užbaigė savo dienas, nes apie ją nieko negirdėti.

Gėda Pittstoniečiams, kad jie teip sunkiai miega.

Yla.

IS PHILADELPHIA, PA.

Skaitydami laikraščius, matom, kaip kitos tautos gėrisi savo garaisiais artistais ir kompozitoriais. Mes lietuvių supratime muzikos stovime žemiau kitų tautų. Nors ir turime tautiečių, kurie sutaisė tulį skaitilių dainų, bet vis tai tik pradžia.

Philadelphijoj 5 metai atgal neturėjome lietuviškos muzikos nė baliams, dabar yra Orchestras, Benas, Kanklių Klubas, Keturi Choralai: du bažnytiniai ir du tautiški: 10 kp. S. L. A. ir Social. partijos. Bažnytinis choras geriausias Richmondo dalyje; pietinė dalyje bažnytinis choras silpnas, kadangi trūksta gerų dainininkų. Socialistų partijos choras dar jaunutis, tik pereitą vasarą susitvėrė, bet darbuojasi gana gerai.

Pavienių vaikinių ir mergaičių imančių lekcijas ant piano, smulko, mandolinų ir ant pučiamųjų instrumentų, yra gana dikta. Choras to kuopos S. L. A. seniausias ir turintis dainų vėrtės 150 doliarų ir gryno pinigų \$83.18, dabar stovi silpniausiai. Pereitą metų susirinkimam pribuvo vos penkos ypatos.

27 d. rugsėjo susirinkimam pribuvo ganėtinai vaikinių ir mergaičių, nutarė mokintis dainuoti. Mokytį paėmė Juozas Jurčukonį, studentą "Combs Conservatory of Music". Visi tikėjomės, kad turėsime gerą chorą. Bet, ant nelaimės, atsirado tarp pašalininių, susisėjo prie stalo. Merginos, išjuokimui mokytojaus tyčia bauriais balsais pradėjo dainuoti.

Dabar choras vėl likosi užmigdytas iki Naujų Metų. Sunkų tarp lietuvių kė gero dirbti, nes tuojaus atsiranda priešai ar danti gerą darbą. Turbut, lietuvių jau toks likimas!

Dzukulis.

IS WATERBURY, CONN.

17 d. lapkričio kunigas P. Saurusaitis pagarsino, kad 18 diena lapkričio prasidės parapijos de-

ras naudai bažnyčios, naujoji svetainė Lietuviško Politiško Klubo ant Green gatvės, o 19 d. lapkričio bus prakalbos, kur atvažiuos du svetimi kunigai kalbėtojai.

Visi susirinkom 19 d. lapkričio, tame skaičiuje buvo daug socialistų ir laisvamanių svetainė. Svetainėj betvarkė viešpatavo didžiausia.

Ant galo pasirodė kun. Saurusaitis su dviem svečiais. Pirmas perstė Bridgeporto Lietuviškos parapijos kleboną, neseniai atvykusį iš Lietuvos, o pasukūn. Žebrij iš New Britain.

Pirmas kalbėjo apie girtuoklystę, išrodinėj blogas jos pasekmes, ragino prie blaivystės. Kunigas Žebrys kalbėjo teipgi apie blogus vaisius girtuoklystės, privėdė keletą pavizdžių iš praeities. Po Kun. Žebrio kalbėjo vėl Bridgeporto kunigas apie musų tautos klimą; ragino laikytis vienybės, saugotis ištautėjimo. Aiskino, kad po Vilniaus Seimui tapo išvaryti svetimtaučiai iš valscių ir mokyklų, o pastatyti savieje.

Paskui kalbėjo koks miesto perdėtinis anglis, bet jo kalbą aš mažai supratau. Ant galo gavo balsą ten buvęs Antonov. Jis pagyrė musų kunigus, dėkavojo jiems už besistengimą naikinti girtuoklystę ir pridūrė, jog ir socialistai to reikalauja. Toliaus aiskino, jog ją galima išnaikinti naikinant gėrymus dirbančias dirbtuves, įvedus socialią tvarką.

Išgirdę žodį socialistišką tvarką, ir kad kapitalistus reikia naikinti, kunigai subruzdė. Saurusaitis puolėsi sulaikyti Antonov, bet kunigo Žebrio sulaikytas, apirimo. Soko Bridgeporto avelių ganytojas, sulaikė Antonovą ir pradėjo šaukti: pažiūrėkit socialistai kas dedasi Lietuvoje: dėl jų darbo kraujas liejasi upeliu visoj Rusioje, moteris su vaikais bėda kenčia, moteris vyro kalbėto tėvo netenka. Socialistai eina su peiliais po kaimus ir paima žmonis, atima jų turtą. Žmonės, sukurstyti, sudaužė monopolius, valscių rastišės, o valščiai baumes turi mokėti. Mės, girdi, susirinkom apie parapijos ir bažnyčios reikalus pakalbėti, o ne apie socializmą. Bet apie parapijos ir bažnyčios reikalus ne žodžio ne buvo kalbėta. Antonovui ne davė kalbėti.

25 d. lapkričio Lietuvių Socialistų Sanjungos kuopa parengė prakalbas su dainomis svetainėje Lietuviško Politiško Klubo, atsakimui, dėlko kunigas nedavė kalbėti Antonovui 19 d. lapkričio. Pirmiausiai choras padainavo marseletę. Paskui P. Antonovs savo kalbą užspūlė ant kunigų, išrodinėj blogus jų darbus, išvadino paleistuviais, valgiu. Jis teipgi peržengė rybas, kaip ir kunigai.

Parapijonas.

IS BALTIMORE, MD.

24 d. lapkričio, 7 val. vakare, lietuviškoje svetainėje ant Barre str., atsiuvo prakalbos, surengtos visų Baltimore's draugystės įsteigimui musų mieste Lietuviško knygyno.

Svetainė buvo pilna žmonių; visi klausė, iskiriant du girtuokliu, kuriuos reikėjo išmesti laukan.

Pirmiausiai lietuviškas choras padainavo dainą. J. Vasilaukas, savo kalboje darodinėjo, jog visiems lietuviams, be skirtumo partijos bei tikėjimo, reikia eiti iš vien, griebties mokslo, kurį galima įgyti skaitant raštus; delgoti neabutinai reikalingas knygynas.

Lietuviškas choras vėl dainavo. Antanas Galinaitis, baigęs Baltimore kolegią "Loyoles", kuris už iškalbą gavo kolegijoj porą aukšinių medalių, savo kalbą nupeikė tuos, kurie prisiriša akiai prie jėb partijos, tik partijos reikalus gina. Jis darodinėjo, kad išganymas žmogaus moksle, be kurio negalima nieko naudingo nuveikti. Peikė tuos, kurie naikina tautos turtus; išnaikyti gali jėb vaikas padeges ar bomba mezdamas, bet reikio vyro, kuris tą atbudavotų.

Priminė, kad senovėje lietuvių buvo narsus ir to nepaprastai jo jis ne išnyks, kol lietuvių gyvuos.

Po kalbai buvo kolekta. Surinko knygynui 7.42. Laikė kolekto vėla choras dainavo.

V. Nagorniški išrodinėjo, kaip žmonės vargsta tik per savo ne susipratimą; o atsiradus organizatoriams bei vadovams, per daug jiems tiki, patys nesistengdami suprast pamatinius dalykus.

Kiekvienas turi savo protą lavinti, kiek tik gali, per skaitymą naudingų knygų ir laikračių, o tada supras reikalus ir galės pastat vadovu kiti.

Vadovais gali but tik tie, kurie tirinėja per dienas ir naktis žmonių reikalus ir gyvenimą. Toliaus aiskino, jog revoliucija turi but ne partysiška: visi darbininkai turi eiti iš vien, neziurėdami partijos bei tikėjimo, turė kovoti prieš šios gadytės surėdymą, kuris yra netikėtas, bet kovot protškai, ne vien žudyti upatas; vieną nužudius, atsiranda kiti atkeršinantys visai ne kultiems milijonams žmonių. Girdi, pereina gadytė, kurioj poka bombos ir browningai, atei-na gadytė mokslo ir tik mokslas apkariaus svieta. Todėl vokie, kime protu; protas tegul valdomus, o tada sulauksime geresnių laikų! Mokslo galima įgyti tik skaitant geras knygas; todėl musm butinai reikalingas knygynas, kuriame talpintusi visokio turinio knygos, ar tai būtų dvasiškos ar svietiškos ar kokios ne buk įtalpos, kad galėtų kiekvienas savo norus užgandinti.

K. J. Baltrušaitis.

VINCO KUDIRKOS (KAPSO) JUBILIEJUS.

(Antras atviras laiškas į visuomenę.)

Kaip tikėjau, rašydamas pirmąjį laišką į visuomenę (39 "Lietuvos" num.), nepasilikau jį saib be atbalsio.

Aidu atsiliepė jįsai broliu Amerikiečių širdyse, kurie ilgai nelaukdami, suskato prie darbo, kraudami aukas pastatymui paminklo V. Kudirkai (Kapsui). Ne spizo, ne marmuro paminklą mes norim statyti tam mūsų tautos milžinui. Ne, mes norim gyvą jį sau statyti prieš akis — tokį koks jisai yra savo raštuso.

Kada jisai rašė savo raštus, jie mus negalėjo pasiekti. Tuomet dar stautė pas mus žiauri šiaurės ziema, viespatavo tamsi naktis, ir tik velionys nenulstantis ranka subuvo "Varpą" žadindamas mus giliai įmigius.

Ar mes pažįstame tą paslaptingą varpininką, ar mes matom jo dvasios didumą? Ne, mes jo nepažįstame, mes jo dvasios didumą nematom. Tegaila jį matyti dvasios darbų didume. Galinga velionio stovykla stoja musų akyse jo raštus skaitant, kuriuosna jisai įdėjo tiek savo dvasios įteigų. Bet kad matyti velionį visame jo didume, turime žiūrėti jo akimis. Turime surinkti kiekvieną eilutę, kiekvieną velionio brūkšnelį, idant jisai stotų gyvas musų akyse.

Ponas P. Mikolainis, 42 "Lietuvos", mums pataria užsąnaginti plačia velionio biografija ir neisileistis dar raštais. Bet toksai paminklas ar bus vertas V. Kudirkos, "kuris (kaip pats gerbiamas autorius pripažįsta) paaukavo savo gyvenimą apvietimui savo brolių?"

Toksai paminklas, tai būtų tik silpnas jubilijai, šešelis, o ne gyva, galinga stovykla. Jeigu mes neįstengtume išleisti visų raštų kruvoj, tai išleisdami kai kurių, nors ir su plačiausia biografija vėl įsivaikytų ne momento iškilimui, nebūjiliato nuopelną prieš tautą didumui.

Aš, vienok, neabejoju, jog visuomenė nesigalės skatiko pastatymui paminklo jubilijai, vėto jo, — išleidimo visų jo raštų kruvoj.

Juozas Gabrys.

P. S. Aš jau pradėjau rinkti medegą V. Kudirkos (Kapsio) biografijai, tai-gi meldžiu visus turinčius kokius nors jubilijolaiskus, dokumentus ir šep žinias pasiųsti laikraščio redakcijon. Kiti laikraščiai teiks atkarti.

Laiškai Kudirkos, koki galėjo but Amerikos lietuvių rankose, keli metai atgal likosi pasiųsti vienam rastininkui, apsiėmusiam parašyti Kudirkos biografiją ir visą istoriją intelektuališko lietuvių judėjimo jo gyvenimo laikuose. Daug jo laiškų buvo: rašytus draugams Masklojoj, juos gavę, turėjo sunaikinti, žuvo daug laiškų ir raštų į užruvėjus, nes ir tie, kuriems buvo rašyti, priversti buvo vieta gyvenimo tankiai perkeisti ir grįžti Masklojion, o važioti laiškus per rubežius buvo neapranku.

Prieš mirtį Kudirka teip buvo įbraugytas, kad net rašydamas į draugus Amerikon, pridėdavo: "Laišką ne laikyk. Perskaitęs, sudėgink!"

Panašias pasargas pridėdavo ir rašydamas viešose reikaluose į ką nors Masklojoj. Tame, rodosi, nieko įstabus nėra. Juk jis dėl laike kratos užtikty laiškų pateko, jau seergantis, Kalvarijos kalėjiman, ir tai, kaip pats sakė, ne už savo kaltę.

Reikia dar pridurti, kad terp laiškų, ypač uždedant "Varpą", iš Varšavos, yra ir ne jo raštų, tik jo perrašyti. Paveikslas, jam mirus, D-ras Basanavičius pagarsino Kudirkos laišką jam rašytą. Tuom tarpu jis buvo ne Kudirkos rašytas, tik jo perrašytas ir pasiųstas, kur reikėjo.

Red.

REVOLIUCIJA LIETUVOJ IR MUSU REVOLIUCIJONIERIAI.

I. Perskaitęs p. Grigaičio straipsnį: "Lietuviai! ar gerai keliais einame priekyn?", tilpus 39, 40, 41 ir 42 "Lietuvos" numerius, skaitau savo paraita imtis plunksnos, idant atitaisyti kai-kurias p. Gr. klaidas.

Pirmiausiai turiu patėmyti, jog nėsū skaitęs p. Šliupo brošiuros: "Lietuviai! ar gerai keliais einame priekyn?" ir užtarti nemanau leisti į polemiką dėl p. Šliupo išvadų, apie kurių klaidingumą ar teisingumą, ne skaitęs pačios brošiūros, nieko pasakyti negaliu. Bet kadangi p. Gr. savo replikoj užkludo daugybę visuomenės klausimų, teip juos savotiškai argumentuodamas, ar visai neargumentuodamas (nors p. Šl. ir smarkiai nubara už argumentų stoką), — tai aš pasistengiu čionai išrodyti klaidingumą p. Gr. argumentacijos, kur ji yra ir nurodyti jos stoka, kur tėra vieni nuodę tvirtinimai.

Visa p. Gr. replika remiasi ant šių pamatinių tvirtinimų: 1) Lietuvos socialdemokratams privalo visos Amerikiečių dedamos Revoliucijai aukos, 2) socialdemokratai — ne "cilikiai", 3) valstiečiai — ukinkiniai — atžagareiviai (čia autorius patys sau prieštarauja, bet apie tai pastie tik savo dvasios įteigų. Bet kad matyti velionį visame jo didume, turime žiūrėti jo akimis. Turime surinkti kiekvieną eilutę, kiekvieną velionio brūkšnelį, idant jisai stotų gyvas musų akyse.

Ponas P. Mikolainis, 42 "Lietuvos", mums pataria užsąnaginti plačia velionio biografija ir neisileistis dar raštais. Bet toksai paminklas ar bus vertas V. Kudirkos, "kuris (kaip pats gerbiamas autorius pripažįsta) paaukavo savo gyvenimą apvietimui savo brolių?"

Toksai paminklas, tai būtų tik silpnas jubilijai, šešelis, o ne gyva, galinga stovykla. Jeigu mes neįstengtume išleisti visų raštų kruvoj, tai išleisdami kai kurių, nors ir su plačiausia biografija vėl įsivaikytų ne momento iškilimui, nebūjiliato nuopelną prieš tautą didumui.

Aš, vienok, neabejoju, jog visuomenė nesigalės skatiko pastatymui paminklo jubilijai, vėto jo, — išleidimo visų jo raštų kruvoj.

Juozas Gabrys.

Lietuvos mintis, išsireiškusi gande:

Salin rusų caro valdžia! Lai gyvuoja Lietuvos autonomija!

Jog tai buvo ne tuščias gandas-sauksmas, tai mums parodė gyvenimas.

Ne spėjo praeiti nė poros savaičių po Seimui, kaip rusų valdžia teliko Lietuvoj didesnius miestuos. Sodžiuos, bažnytkie-minuos, mestelios rusų valdžios neliko nė ženklo; policija nuginkluota, rusai-mokytojai išvaryti, teismai uždaryti, senoji valščias vyriausybė, laikinai rusų pusę, atstatyta, o jos vieton išrinkta nauja lietuviška valdžia.

Bet kaip-gi tas viskas atsitiko? Jeigu paklaustų p. Gr. ir jo draugai, tai išeitų, jog tai vis buvo nutiesti nuo Vilniaus Seimo vietas, kurios elektriską kibirkštį ten iškėlė butų pravedusios i minia.

Tuomi vielių tinklų ir buvo čia jau užsimėgusi "Lietuvos Valstiečių Sanjunga". Pasistengusi darodyti šita faktais.

Valstiečiai — tai tasai pamaginis klostas, ant kurio gali šianiešis Lietuva. Ar galimas koksai platensis, gilesnis perversmas Lietuvoje be pajudinimo to klostod? Kiekvienas, liogiškai protaujantis, atakys: "Ne".

Taigi, ar galėjo musų socialdemokratai, besiremiantieji vien ant darbininkų-proletary luomo, sukelti revoliuciją Lietuvoje?

Ne, negalėjo.

Lietuvoj, kaip krašte su menka pramone, darbininkų-proletary labai mažai, o ir tie pats, ką yra, susideda tankiausiai iš miesto gyventojų — žydų ir lenkų, ar sulenkėjusių lietuvių; pirmieji (žydai) priguli tankiausiai prie žydų socialdemokratų organizacijos "Bundo", antrieji prie yvairių lenkų organizacijų (S. D. Kr. P. i. d. ir P. P. S.).

Pasiekiama dar dvaro ir sodžiaus darbininkai — tai vieninteliai kontingentas, iš kurio L. S. D. gali rekrutuoti savo armiją. Bet šiai gaivalas, sulyginantai, ne skaitlingas ir labai tankiai pasiduos organizacijai, ypač sodžiaus darbininkai (bernai), nės išskirstytas ant didelio ploto, negali tankiai susirinkti.

(Pabaiga bus.)

PINIGINIS KRIZIS AMERIKOJE.

Tai papastas daiktas, kad, išnetyčių pakilusi audra, ilgai neužsilaiko, ir juo smarkiau siaučia, juo trumpiau laikosi. Teippat atsitiko ir su senesniai pakilusiu Amerikoj nusiminimo viusula, kurią sukėlė pinigine audra: iš syk nuggzdino jį gyventojus, ištraukė ir pakampius paslėpė pinigus, sutrukdė pramonę, sunaikino gerovę tukstantų vargdenių darbininkų ir išplatino po visą šalį neuzsiti-kėjimą ir nusiminimą. Bet ta audra, pačiu savo smarkumu, sau galą padarė.

Toj valandoj, kada piniginis sturmas pradėjo terioti visą kraštą, pakilo prigimtas Amerikos turtingumas ir dvi galybės susirėmė. Buvo tai kova dviejų galybių — vilties ir neuzsiti-kėjimo. Kova ta užkludė daugeli žmonių; tuliams New Yorko ir kitų miestų bankininkams, be abejonės atsisė kalėjimuose metavonę atlikti. Kiti, pakilus audrai, bijodamiesi teismo dienos, pats nusizudė, patvirtindami žinomą musų priežodį, jog "Nuodėmė nepasilieka be atvoni-jimo".

Dabar Amerika vėl atsigavo nuo išgaščio, ir pamazū visas grįžta į paprastą vėžes.

Aukšinių ir sidabrinų pinigų yra dabar Amerikoje daugiau, negu buvo prieš piniginį krizisą. Milijonų doliarų vėrtės aukso atgabeno iš Europos, o Jungtinių Valstijų pinigų mūšynios dieną ir naktį musa naujus aukšinius pinigus. Philadelphiaus mūšykla prikrauta aukšiniu "bulionu" (šmotų aukso, iš kurio musa pinigus); jo ten yra už šešiasdešimtis milijonų doliarų; naujos mašinos tapo pastatytos, bet jos negali suspėti atnūsti

ties pinigų, kiek reikia. Tie nauji šaltiniai: Europos pinigai ir naujai atmušti, padina žymiai pinigų esančius bėgije, o dar randas iš izdo paskolino tu liams bankams milijonus aukstinių doliarų. Dar didesniau sustiprinimui Amerikos kredito, išleido penkis dešimtis milijonų doliarų vertės 2 procentinių Panamos kanalo bondsus, ir šimtą milijonų doliarų vertės 3 procentinių rando sertifikatų. Tie bondsai mėgina ištraukti iš užkampių paslėptus neuzsitikintų žmonių pinigus, ir vartyti anuos į bėgi. Tokiu būdu, išsiblaškus paskutiniems debesiams, praėjus piniginei audrai, ir sugrįžus paprastiesiems laikams, pamatysime Amerikoje daugiau pinigų, negu kada nors jų čia buvo.

Praėjusią savaitę Amerikos bankininkai turėjo Chicago sušaužiamą ir ramiau žiurdėdami į ateitį, išreikšė nuomonę, kad už poros savaitių bankai galės sugrįžti prie paprastų piniginių operacijų, tai yra, sugrąžinti chekius išleistus Chicago Clearing House Association, ir išmokinti žmonėms pinigų ant pareikalavimo, be 60 dienų pareikalavimo, kas dabar reikalaujama apsaugojimui bankų. Bankininkai mano, kad jau dabar galima būtų grįžti į paprastą vėžes, bet tas daryti būtų neatsargu, nes neuzsitikėjimas žmonių dar ne visiškai išsiblaškę.

Tokia audra, kokią matėme, buvo reikalinga pastatymui bankų ant geresnių pamatų. Tiesos ir tvarka tulj banku buvo nevisiškai tinkamos. Randas, ne turėdamas atskančios priežasties, irgi nebegalėjo kiestis į visus dalykus. Dabar, kada bausis sturmas užgavo skaudžiai visą tautą, ji nuodugniai užsiėmė sutvarkymu visų savo reikalų. Pirmtiniu vaisiu to bus, be abejonės, įsteigimas Centrališko rando banko, ir gal but, įsteigimas krasos kasų, kokios jau seniai yra Europoj, į kurias kiekvienas be baimės galės savo pinigų sukrauti, ir tokiu būdu kiekvienas centas šelpis pramonę ir vaizbą.

J. J. H.

IŠ VISUR.

Nuo 30 d. spalio 1905 metų iki 1 d. lapkričio šių metų Maskolijos kariškijie teismai pasmerkė mirtim 2717 ypatų, 3268 ypatų pasmerkta 29523 metams kalėjiman, 605 ypatos sunkiems darbams Siberijos kasyklose; 11186 ypatos pasmerkto 13162 metams kalėjiman. Kariškijie teismai nubaudė 1114 laikraščių redaktorių. Uždaryta 978 laikraščiai, o kiti užmokėjo baudas 240000 markių. Pradžioj laikraščio mėnesio vien Peterburgo kalėjimuose sėdėjo 6000 politiškių prasižengėlių. Na, argi dar reikia aiškinti, kad caro valdžia su krašto ukėsais elgiais puikiai, rupinasi žmonių gerove!

Prusų seimui rando paduotas sumanymas daleisti kolonizacijos komisijai rytinės Prusų provincijoje priverstinai išpirkti žemę nuo lenkų savininkų ir ją padalinti vien vokiečiams. Ar tokiame kvailame ir tikrai neteisingame sumanymui pritaris Prusų žmonių atstovai seime, ne žinia. Tokio biaueraus darbo ir laike didžiausio persekiojimo nedryso griebtiesi nė Maskolijos valdžia Lietuvoj ir Lenkijoj; gal vėliau pradės ir Maskolija mėgdzdioti ir tame Prusus. Išpirkimui žemės nuo lenkų randas nuo seimo reikalauja 87 milijonų doliarų.

Stolypin, susirinkime trečiosios dumos, apreiškė, jog Maskolijoj tik caro neprubėžiota valdžia gali laimėti atgabtį; jog duma neprivalo kelti naujų sumanymų, teisių, bet perkurti vien ministerijai paduotas rando sumanymus. Pagadino jis ir panaikinti universitetų autonomijas. Jo aiškinimas dešinieji priėmė rankų plojimais, o kairieji švilpimu.

Barcelonoj, Ispanijoj, greitasis traukis iš Valencijos, su daugeliu pasazierių, nupuolė nuo tilto į upę. Prigrėž 12 ypatų, o 22 tapo sunkių sužeistais.

A. Niemojewski.

Revoliucijos žmonės.

— Jurai, peržiūrėk tėvo kanceliariją! Juras sudrebėjo, akys sužibo šviesa, greitai nuėjo paskui motinos. Ji įvedė jį kanceliariją, kuri buvo apstatyta lėntynomis nuo grindų ligi lubų, nurodė, kur kas yra, paskui išėjo, užrakino duris ir raktą ant krutinės paslėpė. Paskui per tulį laiką apeidavo visas duris ir klausėsi. Po keleto valandų Juras lengvai pabarškino. Motina išleido jį. Juras laikė rankose diktoką popierių pluoštą.

— Juk to taip nenėsi? — Paslėpsiu po marškiniais. Motina išėjo iš kambario, jis gi apsirovė popieromis. Sugrįžusi, paklausė jo: — Jurai, ar geras tavo ginklas? — Geras? Turiu, bet ne kam tikęs. — Duosiu tau vieną tvoj brauningų.

Parodė jam dailų revolverį. Juras apžiūrėjo ir paslėpė. Trumpai atsiveikino. Pati motina išleido jį per vartus, kad neatreipti kiemsargio atidžios. Dar nespėję užlipti ant laiptų, kaip staiga išgirdo gatvėje skubius žingsnius ir keletą vienos po kito šuvių. Akimirksnyje visi namai sujudė. Uždarė duris, pribėgo prie lango, pažvelgė. Tačiau, neveizdint į ramumą, neveizdint į savęs valdymą, jos akys lyg kad paraliziuotos buvo. Keletą kartų paspaudė elektriškojo varpelio sagutį. Bet tarnas neatėjo. Išėjo ant laiptų. Vartai buvo atviri, už vart girdejo, kaž-keno balsai. — Aleksej! — rusčiai sušuko.

Iš gatvės atbėgo pusiau apsisaisęs tarnas. — Kas ten atsitiko? — paklausė jo rusiškai. Tarnas atsakė, kad nušautas kaž-koks žmogus, kaip rodos, slapstosios policijos agentas. Guli jis ant gatvės kėrtės. Telefonu, šaukiamą policiją ir Greitąją Pagalbą. Kaltininkas pabėgo.

Į keletą dienų revoliucioniniai laikraščiai atspaudino visą eilę slapty aplinkraščių, demaskuodami valdžią ir jos neva tai konstitucijinius sumanymus. Tas didelį trūkumą sukėlė. Iš popierių taip sumaningai mokojo pasinaudoti, kad valdžia jokių būdu negalėjo užklupti ant valdininkų išdavybės pėdsakos. Tas atsitikimas pasėjo neistiki mybės grūdus tarp viršininkų ir pavaldinių, tarp šefų ir sekretorių. Sutaisė keletą kartų, bet jos nieko nepaaiškino. Juro tėvas vis dar buvo Peterburge, Telegrafo į jį, ar negalėtų pasiskubinti sugrįžti atgal. Tuo tarpu perkūrė namus nerolucijonierijų, bet įvairių viršininkų ir jų pagalbinių, paskui namus geriausiųjų jų draugų, pagalios tų draugų draugų namus ligi dešimto vandens po tų santikių kisielių, praleidžiamai veltui laiką ir sėdami nepasitikiėjimą. Legališkoje spaudoje pasirodė komentarai prie tų valdiškių aplinkraščių, lygino juos su manifestu ir kaskart labiau užplūdinėjo ant administracijos, išrodant, kad ji priešinamas valdžios nuomonėms ir norams. Tat buvo toks gošlus pasipiktinimo ir teisybės apsiirėškimas, kad jokių būdu jo sustabdyti negalima buvo. Butų reikėję uždaryti visus laikraščius, tuomet gi, žodžio laisvę pripažinus, būtų pakilusi audra ne tik ant vietos, bet ir visoje Rusijoje, kuri kas-kart balsiau rėkė, kad iš Lenkijos padirbė akademiją įvairios rūšies administracijos carinukų auklėjimui. Iš kitos vėl pusės laikraščiai pradžio, perzengė visas biurokratų manomas galimomis ribas ir matydami, kad už tą atsakyti nereikia, vis labiau pradėjo užplūdinėti. Taip vadinamieji nelegališkieji laikraščiai neturėjo ką sakyti, nes tą pat sakė legališkieji ir daug greičiau ir plačiau platindamiesi už revoliucioninius. Varšava per trumpą laiką iš konservatyvines pasidare drąsiai atvira. Išliko belgalės pajukos laikraščių, atvirų laiškų, vaikėšai balsiai šaukė gatvėse: "Konstitucijos aptraudojimas... Labai dailūs laiškeliai... Keturesdešimtį skaitikų" — "Kazokų konstitucija ant Teatro Pliacius" — "Kurjer Codzienny". Lenkų socialistų partijos organas, — "didelis valdžios barimas". Tat toks buvo staigus laisvės apsiirėškimas, kad valdžia visiškai neteko galvos ir tulį laiką į nieką nesikišo. Tas tačiau turėjo ryšį su atsitikimais, kurie apsiirėškėdavo visoje valstijoje. Revoliucionieriskai Rusijai prabilus, Varšava atšaukė ištrimimo nutarimus, kurie tuo laiku buvo išduoti. Užgautas viršausias įgaliojimas pasiuntė Peterburgan telegramą, aštriais žodžiais išmetinėdamas, ant to gavo šifruotą telegramą, kuri pranešė, kad valdžia tyčia taip daro, norėdama, kad revoliucionieriai apsiirėškė, nesuprādami laiko, nes paskui bus lengviau juos visus išgaudyti. Įgaliojimas atsakė paprasta telegrama, kad tie paaiškinimai pilnai jį pakakina. O revoliucijoj? Ta, ant nelaimės, patyrė — pervėla.

Juras vėl prazuvo. Snabzdėjo draugai tarp savęs, kad jis agituoją tarp kareivių. Pasitikiėjimas, kad kariūnėms pristos prie revoliucionierijų, nuolatos augo. Naktimis priedavo prie sargybų socialistai. Ant sargybos stovis kareivis dairėsi neramiai, paskui klausdavo: — Ar tiesa, kad žmonės visur pradeda judėti? — Teisybė — skambėdavo atsakymas. — Ar tiesa, kad kariūnėms vienur-kitur pristoja prie žmonių? — Teisybė — skambėdavo atsakymas. — Tai duok atsisaukimus, tikai greit, — tardavo kareivis ir slėpdavo visą pluoštą atsisaukimų rankovėje. Juras susipažino su Bundu ir su socialiskąja demokratija; tuodvi partijai atsizymėjo sumaningu nuagituotu tarp kariūnėms. Ypač rūsy žydės imponuodavo Jurui inteligentiškumu ir drąsa. Ne paprastas apsiirėškimas, jog tos moters, neveizdint į blogą žodžių ištarimą, prie pirmo prakalbėjimo "bhatia saldaty", nesukeldavo kareiviuose mažiausio antisemitizmo apsiirėškimo. Visiškai atžagariai, antisemitizmas dingio visai. Revoliucija numalsino jį. Kuomet vieną kartą Juras užėjo pas

tulį Varšavos sankrovininką "dukas" revoliucijos reikalams rinkdamas, tasai išėmė dešimtį rublių aukso ir tarė:

— Pons revoliucionieriai! "Aš labai mielai duodu tą dešimtį rublių ir tai aukstu, nors šiandien nieks aukso iš rankų neleidžia. Duosiu mielai ir kitą kartą, jeigu reikės, nes esu labai ponais revoliucionieriais ir jų veikimu" pakankintas. Kuomet seniau eidavau miestu, tai bū koks pasileidėlis mane stumdėdavo, turėdavau pasitraukti iš kelio į gatvės vidurį ir dar šaukė iš užpakalio: tu parsivasa žyde... Dabar gi, kuomet aš, senas žydas, einu sau, tai visi pasileidėjai pasitraukia iš kelio". Dabar aš labai mėgstu vaikščioti po Varšavą. Nes man gali atsistoti tik tas, kas visiems. O tai yra didelis ponų revoliucionierijų nuopelnas ir tą aš moku apkainoti".

Juras išklaušė rimtai, dargi nenusisypsojo, nors labai tą padaryti norėjo. Nors tasai etiškas minių pasikėlimas nepaprastai jį džiugino, diena iš dienos tapdavo rustesniu. Popieras suspėjo per vieną ištikimiausių draugų dar prieš tėvui sugrįžiant sugrąžinti motinai. Tėvą Peterburge sutiko kaž-koks nemalonumas, taigi sugrįžęs, neatkreipė atidžios į mažą netvarką, kuri pasidarė jo kabinete. Motinai, norėdama visiškai užtrinti pėdsakas, sumanė atnaujinti kanceliariją, o tokiuose atsitikimuose netvarka lengvai išaiškina. Tokiu būdu dingio visos revoliucionierijų atsilankymo raudonsiulių kanceliarijoje pėdsakos. Juras visiškai ramus buvo — motinai niekas negrūmojo.

Bet atėjo laikai, kuriais partija nereikalavo stropaus "bojovkės" darbo. "Einame tolyn", buvo kalbama. Ką turėjo reikšti tas "tolyn", tuo laiku nebuvo tvirtai apibrėžta. Galų-gale Juras neturėjo darbo. O tas kankino ir baugino jį tuo, kad ateis laikai — ne jam, ramiai laimėjimų laikai, parlamentariškų kovų, teisių išvogimai, kaip jis sakėdavo — "austrijietiški laikai", kuriais jo, konstitucijinio žandaro sunaus, gyvenimas būtų daug prakitektas. Juras neįtę savyje jėgų gyventi... kokiais laimingais laikais.

Vieną kartą per kiauą naktį negalėjo sumerkti akių. Pradėjo filosofuoti.

Zmonės turi valgyti. Ekonomiškos teorijos tam tikslui, kad žmonės turėtų ką valgyti. Zmonės turi vesti ir vaikus turėti. Zmonės turi turėti bet-kokią visumeniską tvarką. Tam tikslui yra teisės, teismai, dargi kalėjimai. Zmonės turi būti protingi. Tam tikslui yra mokyklos, universitetai ir egzaminai.

Tai tokie paprasti ir podraug nepaprasti dalykai!

Nes ką bepradės su savim žmogus, kuris turi vėl? Vėlė sako: Taip manėte? o aš to nenoriu. Vėlė sako: taip nutarėte? manęs tuomet su jumis nebuvo. Vėlė sako: šventa visumenės tvarka? spjauti man ant jūsų šventos visumeniškos tvarkos.

Ir Vėlė daro revoliuciją. Išlošia. Ir kas gi? Įvyksta nauja visumeniška tvarka ir aiškus dalykas, šventa tvarka. Naujos teisės, nauji teismai, pagerinti kalėjimai ir sumaningesni egzaminai. Vėlė kelia maištą. Salyn su ta vėlė. Tu amžinai keltum tik revoliuciją.

Ir rodos, vėlė nėra pasaulyje vietos. Nėra vietos vėlė jokie visumeniškoje tvarkoje, jokiose teisėse sistemoje. Vėlė kaip vėjas, gali aštuonis sykius per dieną permaitinti savo putimo pakraipą. Bet kalta tam visumenė, kad gimsta vėlė ir ne nor nusilenkti prie jos tvarkos? Vėlė skaudžia visumenė. Vėlė nelaiminga ir kitiems nelaimės neša.

Vėlė, kas bus su tavim? Taip galvojo visą naktį Juras ir ryto metą tarė sau:

— Matomai vėlė yra tam, kad padarytų revoliuciją, o paskui eitų sau...

Paskui pakreipė tą mintį stačiai į save: — Vėlė mano! Ar tik kartais nesuskambino tau trečią kartą varpelis?...

Bet revoliucijos ratas vėl apsisuko ir išspaudė naują ir kruviną vėžę. Ginkluotas sukilimas, kuriai vis labiau valstijos ppraskčiuose platinos ir jau zengė į tikrasias rusų gubernijas, privertė valdžią griebtis atkakliausių priemonių. Vėl miesto gatvės apsilėjo žmonių krauju. Nervinga Varšava, ant kiekvieno šauksmo atsiliepiant, pirmtinė pradėjo rengti manifestacijas. Vieną dieną susirinko didelė minia Novo-Sentatorskoj gatvėje. Aišku, kad Juras su savo draugais čia prisakyje. Iškelė raudoną vėliavą. O nes minioje dang jau numenės buvo, revoliucijinės dainos skardžiau, negu visuomet, skambėjo. Neveizdint į tą, kad jau tiek demonstracijų buvo, su kuriomis kiekvienas susigyveno, minia buvo tikro karščio apimta. Tačiau tasai karštis nepasiekė anų dienų augtybės. Staiga pasirodė policija, kariūnėms buri vedina. Pakilo sumišimas. Jaunūnėms stačiai pasistatė. Policija kaž-ką sugriebė, norėjo areštuoti. Viena akimirksniu įvyko vienas ty revoliucijos paroksiszmų, kuris ligi nepazįjstant perkeičia žmones. "Streikas, streikas", pasigirdo iš visų pusių. Pradėjo sulaukyti tramvajus, nukinkyti arklius, liepsnojančios akys, veidai susiraukė ir sužibo juose atkakli maišto kibirkštis. Kariūnėms buri visai šaltai atsinešė į tą ir dargi, ilgai negalėdamas, užsidėjo šautuvus ant pečių ir nėjo. "Ura, kareiviai!" šaukė iš visų pusių. "Jūs su mumis" — šaukė į juos. Bet policija dar tampėsi su revoliucionieriais. Bet miniai prispynus, turėjo atsitraukti. Kaž-koksai nuovados anstolis, bėgdamas į Pliac Bankovy pusę, išsitraukė revolverį ir pradėjo šaudyti. "Mirtis jam" — suaukė minia. Visi pradėjo vytis. Minios prišakyje bėgo jaunūnėms, raudoną vėliavą nešė gimnazistai. Juras bėgo šale draugų apstotais. Kitoje pusėje Pliaciaus ties Banku stovėjo kareivių būrys. Bėgas anstolis pamojo ranka. Kareiviai palenkė šautuvus, pasigirdo tylokas dundėjimas ir kulkos skrido į minią. Pasigirdo keletas dejavimų. "Jurai, kas tau?" — Vaikinas pasilenkė veidu žemyn, susigriebė už krutinės, parklauzo ant kelio. Draugai apstojo jį.

Dar kartą pasikėlė, ištruko iš draugų ir revolveriu rankoje zengė keletą žingsnių pirmyn. Kareiviai vėl palenkė šautuvus. Minia išbėgiojo į visas šalis. Juras gi iš naujo keletu kulky pataikintas, pargriuvo negyvas ant bruko.

Tuo pačiu laiku prie kareivių priejo vienas senas aficieras, iškoliojo kareivius ir paliepė nuieisti kardus. Bet pribėgo anstolis ir gana šurkčiai užsipuolė ant jo. Pakilo ginčas. Tuotarpu pliciaus gilumoje rinkosi minia, augo kaip pavasario vandens ir pamažu artinos prie Juro lavono.

Juras gi, kulky sudraskytas, gulėjo ant bruko tarp murmančios minios ir eilės išsitiesusių kareivių. Yt kruvinas dviejų nelaimingų tautų sandoros slinksnis, valdžios viena ant kitos užsiundyti, gulėjo veidu į dausas nusikreipęs. Akis buvo stiklinės, veide ne vienas nervas nekrutėjo. Ar per tą kruviną slinksnį tiedvi tauti paduos rankas viena kitai broliškam suspaudimui? Ant toklausimo atsakys ateitis. Bet tas tikra, kad kiekviena idėja, kurią apliejo jos išpažintųjų kraujas, turi gyventi, nes tam tik paėmė jų gyvastį, kad pati gyventi galėtų.

Jurai! Tu neveltui žuvai. Per tavo lavoną istorija eis naujomis vėžėmis. Varšava neužmirš tavęs. Mirtinoji tavo darbo dalelė eis su tavim į kapus. Bet ne ta nemirtingoji dalelė, ta neužčiuopiama, kurios neįveiks šautuvų kulkos, nė Aleksandriškosios Cytadelės patrankos. Ta nemirtingoji dalelė liks per neužmatomas toles ir skels šimtui tautų, vergijos pančius draskančių, kad Varšavoje buvo jaunas didvyris, Rusas, kuris galvą paguldė už brolybės ir sandoros idėją.

Kuomet žinia apie atsitikimą ant Banko pliciaus paplito po miestą, pulkininkas rove plaukus nuo galvos, nuplėšė epolėtus nuo pečių, keikė savo darbą, keikė tarnavimą, keikė carą ir ministrus. Motina, nieko nesakydama, greitai apsisaisė, įlipo į vežimą ir liepė važiuoti į atsitikimo vietą. Pulkininkas visą valandą siuto, paskui kitą valandą verkė kaip vaikas. Netrukus pradėjo telefonas skambinti. Tarnas pranešė, kad gubernatorius nor kalbėti su pulvininku.

— Pasakyk tam svolačiui — suriko pulkininkas, — kad aš visai nenoriu su juo kalbėti.

Tarnas išėjo ir sugrįžęs pranešė, kad telefonuoja oberpolicemeisteris, išreikšdamas užjautimą.

— Pasakyk tam antram svolačiui — suriko pulkininkas — kad aš spjauju ant visų jo užjautimų.

Tarnas tačiau nesijudino iš vietos, stovėjo išsitiesęs kaip styga.

— Ko dar lanki?

— Jo ekscelencija ponas oberpolicemeisteris, drauge su jo ekscelencija ponu gubernatoriumi liepė pranešti, kad važiuoja čion, norėdami išreikšti gili užjautimą.

Pulkininkas nutilo. Paskui nušluostė ašarą, kuri ištruko ir tarė į tarną:

— Pasakyk, kad busiu labai dėkingas. Tarnas išpldė paliepiamą. Po valandėlės pašaukė jį pulkininkas ir nuleistomis akimis, paduodamas mundurą, tarė:

— Matai, Vanka, čia truputį epolėtai atplyšo, reikia prisuti.

Tarnas paėmė mundurą ir nuplėštus epolėtus ir išėjo, pulkininkas gi vis neramesnis budamas, nukutino paskui ir pridurė.

— Reikia su tuo siuviniu pasiskubinti, nes juodu turi geras arklius ir greitai važiuoja.

Kuomet pulkininkienė pasuko iš Svietokrzyška gatvės į Bagno gatvę, sutiko stebėtiną demonstraciją. Minia čio plikomis galvomis ir nešė du ženklus, vienas, išskėsta raudona vėliava, kitas — augštai viršui galvų iškeltas, krauju varvas paltas. Kaž-kas jai pasidarė. Tuo pačiu kartu iš minios kaž-kas pamojo ant jos. Vežėjas, negalėdamas toliau važiuoti, turėjo sustoti. Kaž koks vaikinas įšoko į vežimą.

— Kur Juras? — paklausė pulkininkienė. — Nuvežė jį ant Dzika gatvės — o ten — minij viršuje — jo paltas — naujas kovos ženklas.

Pulkininkienė visai ramiai išlipo iš vežėjo ir nuėjo pirmyn, tardama: — Duokit pabučiuoti.

Minia prasiskyrė. Snabzdėjo patyloimis: — Motina, motina.

Ji gi drąsiai priejo, apkabino sunaus palta, paslėpė jame veidą — bet tuo pačiu laiku ukai apsupo ją galvą ir nuvisro ant kelioliko rankų, kurios išvisų pusių tiesės prie jos.

Vertė K. P.

KOKS PRIVALO BUTI VAIKŲ AUGINIMAS IR AUKLĖJIMAS?

RANKIUS RAŠTŲ, PARAŠYTŲ D-RO J. ŠLIUPO.

(Tąsa).

GRAIKAI IR LIETUVIAI.

III.

(Kalba, laikyta Scrantone, Pa., 27. X. 1895 m.) Graikų žemė, taip garsinga senovės gadyneje, viduriniuose amžiuose jėmė ne kaž-zin-kaip prakliną vietą istorijoje; garsingų vienk buvo metas įėjimo Konstantinopolio per Turkus, 1452 — nes tuomet Graikų mokslinčiai pabėgo į vakarus Europos savo mokslu ir knygomis ir davė pradžią Humanizmui, o namie likusieji Graikai pateko Turkams vergijon. Vergija Graikų tautos traukėsi iki 1829 m., kada, kilus maištui, Graikai, — su pagelba kitų europiečių, — išsilisavo nuo Turkų priespaudos. Iš pradžių dėta daug vilčių ant Graikų tautos, poetai dainavo apie Graikų pastangas, o politikos vyrai laukė, ar veik Graikija pri-

baigs gyvatą "marinamamjam žmogui", beje Turkų valstijai, ir ar veik kiltą vietą jms tarp valstijų rytuose.

Zinoma, per didelį buvo reikalavimai nuo 2 milijonų gyventojų šalies, kalnuotos, rods turtin-gos švinu ir geležim, bet ne javais.... Bet vis-gi Graikija daug ką sau padarė. Iš pradžių kiekvienas kaimas ir miestas čio savo keliu, neatboda-mi apie savo tautos reikalus. Politikierij visur buvo pilna, nesa kiekvienas Graikas mėgsta daugiaus šnekėti negu veikti. Bet galiausiai ministras Trikupis mokojo valstijos reikalus pakreipti lin-kon vienybės. Athėnai, sostapilė, gražiai subuda-vota, yra sujungta geležinkeliu su Patras į vakarus, o su Larissa ir Saloniki į šiaurais. Laių pristotė yra garsi ant salos Syra, kur pirklyba ir skai-lius gyventojų umai kyla. Athėnuose yra univer-sitetas, lingonbučiai, 3 muzėjai, daugybė knygų krautuvij, ir labai daug dieninių laikraščių išcina, nors gyventojų nesikaityo nė į 60,000! Šiadien apšvietimas tylo prieglobstyje valstijos, ir neretai dar užrubežyje randame Graikus besimokant sve-timuoje universitetuose. Bet ribos yra per siauros, idant Graikija galėtų išaugti į galingą valstiją: Graikija neturi didelės ateities be Epeiro; Macedo-nijos, Krėtos....

Kuomet krutėjimas Graikijoje nemenas ant apšvietimo dirvos ir pakilimo augstyn kaip tauta, tai tautiškoji idėja dar labiau išsiplėtojusi tarp Graikų, gyvenančių po turkiškąja valdžia. Neseniai dar nutaatinimas Graikų buvo didelis Trakijoje, Macedonijoje, Mažoje Azijoje. Ir kaip galima buvo gelbėtis? Turkų valdžia neleidė jokių draugovių! Bet kada valdžiai prireikėjo pi-nigų, tai Graikai Konstantinopolio už pinigų nu-sipirko privilegiją įsteigti sau "centrališką kole-giją" 1861 m., kuri vėliau pavirto į "Hellenišką Philologiską Syllogos, arba Graikų Mokslo Drau-giją". Tasai Syllogos stojosi centru visų Graikų judėjimo. Pasidalino jis į skyrius, kaip archiolo-giską, mokslišką, finansiską ir skyrių apšvietos. Išleisdžia laikraštį "Praktika". Įpatigai tėmyti re-ikia Graikų rupestingumas apie apšvietą. Syllogos rupinasi steigti mokyklas vaikams ir mergaitėms, suteikia joms rankvedžius, duoda mokytojus, net kunigams seminarijas įsteigia ir kunigus po savo įtekme laiko. Į Syllogos priguli mokyti ir nemo-kyti, bėdini ir turtingi Graikai, tikinti ir netikinti, nėra tai yra tautiška įsteiga!

Jau 1876 m. Syllogos turėjo 84 kuopas, viso-se Turkijos šalyse išmėtytas. Šiadien vienoj Ma-cedonijoje yra apie 20 kuopų, kaip "Auklėjimo Brolija" Kozanėje, "Auklėjimo Draugovė" Dra-moje, Nauzoje ir kitur. Deliachove tarp valųp Graikai buvo suvis nautautė ir savo kalbą užmiršė, bet kada ten tapo mokykla įtaisyta, Graikų dva-sia ir kalba atsigimė.

Taip-gi Trakijoje Graikams darbas sekasi. Adrianopolyje įsteigta tapo skaitykla, knygynas, ir draugovė panaši į Syllogos. Heraklėjej tar-pe visai tamsių gyventojų kuopa tapo įsteigta ir darbas apšvietimo gausius vaisius atnešė.

Kuopos Mažoje Azijoje prasidėjo platiniesi nuo 1870 m., kada Trebizonde susirinko išeiviai iš Argyrupolio ir sątaravosi, kas reikia daryti, idant savo tėviškę pakelti iš nupuolimo. Mat 16-tame šimtetyje Argyrupolis pražydęs buvo sidabro kasyklomis ir karavaniska pirklyba su rytų šali-mis, kasykloms-gi išsiėmus, gyventojai išsiblaškę, ir likusių keli šimtai šeimynų gyveno varge, skur-de, prietaruose ir tamsybeje paskendę. Atsišaukė į Konstantinopolio Mokslo Draugiją, ir, kaip be-matant, iš duosnios rankos Syllogo išdygo mokyk-los, o su jomis vėl pražydo pramonė, graikiškoji dvasia ir laimė gyventojų. Iš Argyrupolio, kuopos Mokslo Draugijos platinasi po kitas skritis Ma-žosios Azijos.

Nereikia manyti, kad seni Graikų klioistoriai (vienuolynai) nieko nedarė tautos atgyjimui. Po-pai, gyvenantieje ant kalno Athos, turi savo kny-gynus, itaisė ne tik žemesnes, bet ir augstesnes mokyklas. Taip-gi ant salos Nisyros, archiman-dritas Kyrilas netik liaudei esti bankieriumi, bet įrengė miestelyje Mandraki mokyklas vaikams ir mergaitėms ir jas užlaiko vienuolyno lėšomis, net daktarą beturčiams žmonėms apmoka! Ant sa-los Tėlos, kur Graikai gyvena beveik susibarba-rinę, zoonokai įrengė mokyklą, užlaiko mokyto-ją, ir jukonijai gentkartė į trumpą laiką išbrido iš bjaurių prietarų ir nesumonės, o pastojio žmonė-mis. Tėlos yra toli nuo civilizacijos centrų, mažai ten gyventojų, o šiadien ir ten Syllogo įtekmė pradėjo buti atjauciama ir matoma.

Sala Samos per 50 metų turėjo savo savisto-vumą, šiadien-gi duosnį moka sultanui 25,000 gy-ventojų, kurie turi savo įstatymus ir savo vietinę valdžią, susidedančią iš 4 ypatų. Išdirbo vieške-lius, pastatė uostas, ir pražydo ten pirklyba. Ne gana to. Samiotai įsteigė Pythagoriską uni-versitetą! Piemens tos salos į trumpą laiką ap-siėviė, pralabo ir stovi kaip paveizda visam svietui.

Netolymais-gi randasi sala Chios. Koks čia snudumas, koks vargas tarp Graikų! Rods čion tankus žemės drebejimas gzdina žmones, naikina jų turtą ir gyvatą.... Bet labdariška ranka Syllogo veikiai atneš ir čion palaimą, platindama apšvietimą, steigdama mokyklas, knygynus, skai-tyklas!

Galėčiau ilgiaus, mintyse paskendęs, rymoti ant veikalų, atliekamų Graikų draugijų, jeigu man nerūpėtų pravesti paralelę tarp jų pastangų ir darbų su trusiais mūsų tautos.... Kaip darosi liudna ant širdies, matant gerų darbų gausą sve-tur, o tarp saviškių nieko apart nelabybės, prieta-rų, dvaisko jungo ir skurdo! Lietuvių diduma yra lyg akmens be žodžio; mūsų 65 procentai ne-moka nė skaityti nė rašyti. Iš to jų nemokslu naudojasi tigeriai, pavidale mūsų kunigų ir mas-koliškojo carizmo. Ar matė kuomet svietas dide-snį tautų nupuolimą, kaip kad Lietuvį! Ar matė kas, kad kokia kita tauta išjuokty savo šalies zenklą? Tarp mūsų ar seniai tas laikas praslin-ko pro šalį? Kuomet mes neseniai kėlėme pro-

testa prieš roo metinį jungą, uždėta ant musų šalies, ar ne musų kunigų laikraščiai tyčiojosi iš protestuojančių? Kuomet regis visi blaivūs žmonės turėtų vienu balsu prieš teritorijos nevydovų tautos sukilti! Kuomet Graikai kyla augstyn per mokyklų steigimą, tai Lietuvos tautos nevidonai, ypatose mūsų kunigpalaičių, rengia klostorius, kalbina nekaltas merginas į zokonus, nėra po priedanga mokymo lietuviškos jaunūmės! Jei gu tuli Lietuviai protestuoja, jiems tie "ponai" arba baudponiai lazdas siūlo. Ar matyti kur ant svieto, idant kunigai dargavotų suėjimus, kur žmonės susirenka apšvarstyti tautiškus reikalus? Po pai Graikų dirba Graikams, katalikiškąjį Lietuvį popai dirba carui ir Romos krokodilams. Jie renka petragrafinis, dovanoja šimtus tukstančių rublių siaubunams, išsididiusiems savo žiotis musų tautos praryjimui! Taip, broliai Lietuviai, carizmas su savo idejoni knuto ir prievartos, atsikraustė net į šita pusę Atlanto (i Ameriką), ir rado tarp lietuviškosios kunigijos savo draugą... Girdime ir skaitome jau neįmanančių mūsų Graikų balsus "Garse", kad net į Afriką, į Transvaalį, žmonės kviečia dykaduonius, idant jų vilnelę kirtų ir, žinoma, terionams musų ištikimais tarnais užlaikytų!...

Graikų yra suvirš 2 milijonų, Lietuvų-gi skaitosi iki 5 milijonų! Jeigu Graikų maža tauta įstengia pajudinti mintis europiečių, patraukia prie savės širdis poetų, tai kuomi Lietuviai gali užsiųpinti kitą paguodą? Kur mūsų galybė? Yra pajieja, bet ar Lietuviai naudojami iš jos? Yra "Lietuvių Mokslo Draugystė" — bet ar Lietuviai ją prilaiko ir šelpia, ar jos kuopos auga ir ar naujos dygsta? Nyku ir skurdū ant lietuviškų padangių. Nuo kiek jau metų dirbame, išsimušame iš pajiegių ir iš turtų, idant sujudinti miegančius brolius, bet jų širdys užšalusios, ausys kurčios, liežuvis nebylis! Kur Lietuviai ras tokį Herkulį Basiadi ar Trikupį, kurie suvienytų juos kaip Lietuvius, lygius ir laisvus, ir kurie suvienytus tautiečius mokėtų vesti keliu apšviatos į gerovę, šviesą ir laimę?!

* Slg. "Garso" N. 37, 38 ir 39, ir "Lietuvos" N. 43, 1896 m.

APIE ISTEIGIMA LIETUVISKUJŲ MOKYKLU.

(„Aušra“, 1884 m.)

Meilingi Lietuviai!

Užuotimui auginimo vaikų yra — ant to suktis kiekvienas žmogus — juos prirengti gyvenimui suteikiančiam jiems patiems laimę ir vidutinį ramumą, o draugijai ir tautai, kuri juos augino, naudą ir pelną.

Žmogus-gi auga trejais: didyn eina jo kunas, stemsta protas ir stamantėja doris kas jausmas. Todėl ir auginimas turi palytėti: 1) **kuniskąją dailą**, beje kuno sumatumą, sveikatą ir stiprybę; 2) **įstaisymą ir išplėtojamą protą**, taip jog vaikas, sulgys subręstas, išmokyti viską saviškai (savaranikiškai) ir laisvai saprotuoti ir stigavoti; ir 3) **patobulinimą širdies ir sutvirtinimą valios**, taip jog geidimas darbo ir pats darbas visados turėtų padidinti pagrindą.

Taigi auginime visados turi būti satingmė trijų minčių, nes tada tikrai tėra pasiekama sątaika žmogaus prigimime, be ko nėra laimės. Kitaip — jeigu prigimime užaugęs dailiai kuną, o pasilpnis išplėtojamą protą ir doros, tai jis taps vėjavaičiu, nežinančiu kur ir kaip einas ir ką dėlko dirbas; jeigu-gi jis taptų labai ant proto išaugintas, sumernint kunui ir dora, tai jo žinia neperivers pradėti veiklą, o ir pradėjus, nebus žmoniškos pagrindos, paremtos ant meilės artimo; taip-gi užauginus dorą žmogų, o nutremus protą ir kuną, žmogus norės išlieti savo prakaitą, paskleisti savo turtą labai artimo, bet nemokės tuos darbus priimti prie tikrųjų reikalų, tep jog jis išneutildys nė savęs negi draugija ne pajis pelno iš tokio žmogaus. Užtai kiekvienas auginimas turi žmogaus esybę taikiai ir sątikiai ištaisyti ir išlavinti, nes tuomet tikrai žmogus mokės gyventi, ras sav laimę ir pastenkinimą, o taip gi bus naudingi draugijai ir tautai.

Kudikėl auginti tarp Lietuvų pratę tėvai, arba jų vietą astovį parinkti augintojai. Kadangi tėvai ir augintojai tankiausiai yra patys tamsūs ir nemokytai, ar mažai tėti apšviesti, ir nesupranta siekio auginimo, nē-gi žino buklus, mokslo atsiktus tam dalykui, tai ir jų vaikų kuniskais, dvasiškais ir doris kas išauginimas visai yra menkas, ir tas pats kenkia kaip vaikams, taip tėvams ir draugijai savo džiursiu rezultatu, savo trušnia išieiga. O kaip kudikių auginimas yra svarbus ir ēaklus! Atminkime, kad kudikis taip daug daug pasigauna žinių, kaip retai koks augęs žmogus tam tepirlygsta: kudikis mokinas garsus kalbos, dainos ir muzikos; jis perpranta pavaldą ir įtarpą daiktų, tą mokslą jam suteikia akys ir kuno palytėtinės pajautos; ir taip tai jis sužino dažą, pavaldą, įtarpą, skaitlių (viena - ar daugėskaityti), medegą, iš kurios daiktai padirbti, likimą daiktų, jų kiltį, ir vardą. Ant galo, per meilę ir išitikėjimą tėvams, kudikis mokslo mylėti artima, pripranta prie tikėjimo tėvų... O išpuzdiai kudikystės — ar jie bus tikri ir geri, ar klaidūs ir pikti — juo jie esti stipresni, juo jie ilgiaus prote ir širdyje užsilaiko. Už tai-gi, kaip varingia yra vaikus auginti ant gero, jeigu jie savo kudikystėje jau yra pastumti ant pikto. Dėlto tai nelengvu žinoti, katras dalykas yra apgalvintessnis: ar tėvai, kurie augina vaikus beprotiškai, spirtiai ir sukėtai, ar vaikai, kurių gyvata per tą tėvų darbą yra amžinai apipenėta nuodais, kadangi paaugėjusius draugija gainioja ir persekioja už nelabus darbus! Bene priderėtų tėvus pagainioti, kad jie mokintys auginti vaikus, kad jie nesigallėtų saktiko įrengimui mokyklų, kurios išauklėtų tėvams gerus vaikus, tėvynę-gerus ukėsus, o artimui — gailistingus labdarius!

Taip tai nežiuriose rankose ugterėjusį vai-

ką tėvai atiduoda tolesniam auklėjimui į mokyklas — tai laudines, tai gimnazijas.

Žmonių mokyklose, ruda pasiskaidžiūsiose mažne po visus valstius maskoliškosios Lietuvos, vaikai taip yra mokinami, jog jie nieko neįmoka, o dar apkursta ant mokslo. O juk kas nežino, jog vaikeliai jautrus ant aplinkės: jų smegenyse atsispindi vis atsitikimai gamtos ir draugijos, jeigu tik augintojas moka juos lydėti ugtyje. Šiandien-gi augintojai žmonių mokyklose vaikus nemokina viską pastebėti, atjausti, nujusti, atydziai išnardyti, miklinti savo protiškas pajiegas ir minkštinti savo žvėriškumą, bet bukina vaikų protus gramatikomis (kalbamoksliais), mokinimusi iš galvos, siliabizotinėmis skaitymais, labiausiai ankstybais ir bauriais nežmoniškais mokymais svetimių kalbų. Mat, jie neatmena, ar visiskai to nežino, kad prigimtoji kalba reikia mokiniesi drauge su pastebimais daiktais, o jau tuomet, kada savo prigimtoje kalboje vaikai turi išteklių taip ugtyti žodžių ir žinių, juos galima pratinti tuos pačius daiktus vadinti svetimiečių kalboje. Toki tai mokymai, sākau, užmūša vaikų taip dairų ir švaistų protą, atšipina jų bent kiek švelnesnius jausmus, ant galo sužadina juose švankų nenorą mokintis ir prie to dar sugadina kuniską sveikatą per nuolatinę sėdėnę. O juk vaikai taip narus, eigtus ir pajudus! Jų prigimtis to reikalauja, ir nelaimingi tie vargšai, kurie, šiaudamiesi prieš prigimtį, slopina tą vaikų eigtumą! Ant galo, kas nežino pačius mokytojus — Maskolius ēsant girtuokliais, rykštaplakiais, despotais vaikų... Širdis žmogui kune kuisnoja bemanant, kaip tai vis atšiepia jaunose vaikų dvasioje!...

Augščiaus einant, reikia priminti apie gimnazijas. Pamatas mokymo mūsų šiaudienykštės gimnazijose yra netikras, pragaistingas ir kenkiantis vaikams ir pačiai draugijai — nēs neįmtingas ir priešingas žmogiškam prgimimui. Pačia mat atrama gimnazijos mokymo yra Lotynų bei Graikų kolbos ir rašliava Romėnų bei Graikų. Tas kalbas mokinant, priimta pradėti nuo gramatikų, pilnų regulų ir visatinių saprotavimų. Jeigu jau vaikai regulas savos kalbos neįstengia suprasti, tai kas bešnekėti apie gramatikas anų mirusiųjų kalbų! O juk ko vaikai nesupranta, tas jiems nē galvoje nē širdyje; o jeigu mēs verčiame juos atminti daiktus nuobodžius ir ilgus, tamsius jų protui, tai kankiname jų kuną ir drasą, užmūšame pamylėjimą mokslo, o įkvepiame jiems neapkentimą skelbėjų mokslo.... Už tai gimnazijų mokslas: 1) adversnikas ir atbulinas, nes pastebėtus daiktus aplenkia, o nesuprantamus kimšte kemša vaikams į galvas; 2) per nuobodumą panaikina vaikų prietarką ir paslankią; 3) stato sketerą prieš prigimtį ugį proto, kurs nuo prastų daiktų ir išgalių tepereina į supratimą sukratų ir visatinių; per tai kraipo ir gaisina vaikų protiškas pajiegas ir užtvenka joms ugį; 4) terletina nereikalingus dalykus šiaudykštėje ukėje, nes gramatika ir mokymas senovisų kalbų neperinegia vaikų nė gyvenimui, kadangi ten nėra mini- mi reikalai šių dienų, o už tai vaikai, pasitraukę iš gimnazijų, mėčiojasi āian ir ten, nesupradami savo padėjimo draugijoje, nē-gi suteikia paraginimą protiškam plėtojimuisi ir doros išsikėrijimui; 5) gimnazija neduoda visatino apšvietimo, kadangi jos mokintiniai negali atsiekti sątaikmės žmogiškose pajiegos; 6) o prie to viso, dėl tai mažai naudingų mokslų kaip pačiam žmogui, taip ir draugijai, susigaisina āstunetas sulgys dešimčiai metų. Žinoma, jeigu žmogus gyventų bent ilgus amžius, tai būtų leistinas daiktas vaikams be reikalo ēugaisti keletą metų, bet šiaudien ar mēs pasijuntame jau ēsą prazilę ir beeiną į kapą!

Tikiai tikrieje, gamtos ir draugijos mokslai visiems reiklavimams tesi. Žmogus mat pirmiausiai gyvena sau, paskui savo šeimynai, galiausiai tautai. Už tai pirmiausiai reikia užauginti žmogų kaip žmogų, toliaus jį išmokyti būti geru tėvu ar motina, ant galo — geru ukėsu ir tėviniui. Auginant žmogų, reikia atminti prigimtine sątaikmę jo pajiegi. Tai-gi, kad kuniskai gerai auginti, augintojai ir augintiniai turi žinoti fiziologiją ir higieną (mokslo apie sveikatos užlaikymą). Protą žmogaus geriausiai išplėtoja, ir gyvenime naudą atneša — mokslai matematiški, geometrija, mechanika, astronomija, fizika, chemija, geologija, biologija ir sociologija. Doriską pusę žmogaus geriausiai lavina dailos: muzika, teplotyrstė, skulptura, architektura, poezija. Norint prisirengti prie geros tėvystės, reikia nuodugniai suprasti psichologiją. Galiausiai ukėsu ir tėvyniniui butinai reikalingi — istorija, politiškoji ekonomija ir mokslas finansų, gamtos istorija (minerologija, zoologija, botanika). Tieje-gi paminėti dalykai darosi aiskūs vaikų protui, tikiai žinoviskai juos išguldant, o labiausiai parodant jiems prietaisus, rinkliavas, radinius ir kitus daiktus, ir leidžiant, kad patys vaikai tai vis išmėgintų. Ką vaikai matys, ką patys dirbs, tą ir žinos, ir turės paslanką dar daugiaus žinoti, o taip išsiplėtojant protui, geryn eis ir jų širdis per pačius darbus, lyginai kaip išsidirbs ir kuno miklumus. Tai-gi tikiai tam tikri, gamtos ir šiaip naudingieji mokslai tegali laimingai išauklėti žmogų.

Šiaudienykščiai draugijos prietariai ir senoviskasis įsineiklavimas į prakilnumą bei vyresnikumą luomų ir lyčių, neprieilidžia mergysčių jau ir prie taip mažai naudingų gimnazijos mokslų; visatinai yra sakoma, kad mergysčia neprivalo tiek žinoti, kiek vyriškis. Patyrimas ir tojo palydovos — mokslas parodė priešingai. Kada merga pastoja motina, jai reikalingas gausus apšvietimas užauginimui vaikų; o tam reikalinga apšvietima nē įstengia duoti juk nē šiaudienykščių gimnazijų buklai ir mokymo dalykai. O neįstėkėjusius už vyro mergaites kova už būvį verčia turėti dailą rankoje, šviesą galvoje, ir dorą širdyje, kitaip jos pasiseikimas gyvenime bus krypuojantis, netvarus. O juk ir pati gamta parodo, kad žmogus, turintis lygią esybę (pajiegas), turi būti ir lygiu (Toliaus bus.)

|| Vokietijoje parlamentui paduotas rando sumanymas apsun- kinimū susirinkimū, kuriuose ne vokiškai kalbama. Sulg naujo sumanymo, susirinkimams, kuriuose ne vokiškai kalbama, reikia išprašyti policijos leidimą, kuri vienok, truktant policijos urėdninko suprantancio kalbą gali neleisti. Šitas valdžių sumanymas kreipiasi y- pač prieš lenkus ir lietuvius, kuriems policija visada gali neleisti laikyti susirinkimū, kuriuose kalbama prigimta kalba.

|| Berlyne, gyvenime miesto atstovo Kerfeno policija rado ginklų ir amunicijos krautvę maskoliškųjų revoliucionierių, teipgi drabužius su dvigubu pamušalu pakavojimui uždraustas literatūros, važiuojant per rube- žių.

|| Netoli Maghina, šiaurinėj Afrikoj, 10000 Beni Hassan arabų giminės užpuolė ant prancu- ziškos kariūmenės stovyklų, bet mušyje nužudė 1200 vyrų, turė- jo pasitraukti. Prancuzai turėjo tik 8 užmuštus kareivius.

|| Dienoje 60 metinių viešpa- tavimo sukaktuvių, Austrijos cie- ciorus išleido manifestą, kuriuo atleidžia visiems pabėgėliams iš kariūmenės. Toki gali dabar grįžti namon, dėl pabėgimo ne bus baudžiami.

|| Neapolij, pietinėj Italijoj, banditai iš namų igabeno itali- šką aristokratą, markyzą Guise- pe Cito.

|| Italijos randas padavė Pa- rliamentui sumanymą, kad duon- kepiams būtų uždraustas nakti- nis darbas.

|| Vokietijoj, iš Ruhro apskr- ičio, valdzios išvijo šimtą kroatų darbininkų, pacinančių iš Austri- jos.

|| 28 d. lapkričio į prancuži- ką valdybą Algier įsiveržė pul- kas ginkluotų maurų iš Moro- kko. Mažas prancužių sargybos pulkelis, nužudęs 11 užmuštų ir 15 pašautų kareivių, turėjo pa- sitraukti. Vėliau vienok atėjo pagelbon daugias kareivių ir jiems pasisekė išvyti per rube- žių įsiveržėlius.

|| Prancužiskasis iekiantis prieš vėją orlaivys "Patric", bandant pripildyti balioną garu, išsprudo iš į laikančių žmonių rankų, pakilo umai į orą ir nuklėk va- karų link. Nedėlios dieną ties Belfastu, Airijoj, lėkė orlaivys, kuris, kaip mano, buvo "Patric", lėkė jis juri link.

|| Dėl Prūsų rado sumanymo priverstinai rytinėse Prūsų pro- vincijose atimti nuo lenkų žemės plotus, Lenkai Galicijoj laikė susirinkimus, kėlė protes- tus ir ant galo sudegino paveik- slus Vokietijos kunclerio Buelo- vo ir ciecoriaus Wilhelmo. Au- strijos parlamente buvo teipgi pakeltas, reikalaujant slavų ir italijonų atstovams, klausymas Prūsų pasielgimo su lenkais.

|| Maskolijos kelių ministeris Schaufus užtikrina, jog didesnė dalis kariūmenės vidurinėj Azi- joj eina iš vien su revoliucio- nieriais. Čia buvo jau surengtas kariūmenės ir žmonių sukilimas, bet per greitai apie tai valdzia suuoė.

|| Lenkės merginos vakarinių Prūsų, Poznaniaus, ir Slezijos provincijose pradėjo boykotuoti lenkus užimančius, kokius nors urėdus: urėdninkai, negali gaut moterų lenkių, nes merginos ne nori už jų telkti.

|| Ufoj, rytinėj Maskolijoj, po- licija gavo žinią, buk anarchistai pasirengę išmesti į pādanges tru- kį, kuriom Peterburgan, pa- sveikinti carą, važuoja Amerikos karės ministeris Taft. Ant sta- cijos, prieš abėginą trukio, su- traukė kareivių sargybą.

|| Staiga pasimirė Odesos je- neral gubernatorius Novickyj, pagarsėjęs parengimu Odesoj žy- dų skerdynių.

|| Indijose, Punjane distrikte, pasimirė pusė milijono mahome- tynų savo maro apimtuose kai- muose, kadangi jų negalima bu- vo prikibėti aplėisti kaimus ir persikelti į sveikesnes vietas.

|| Pereitos sanvaitės panėdė- lyj Odesoj pakorė 13 revoliuci- jonierių.

|| Siuose metuose Švedijos aka- demija už moksliškų darbus pri- pažino dovą iš Nebelio už- rašo fizikos profesorui Chicago universiteto Michelsonui. Jis gimęs Poznaniaus provincijoj, Amerikon atkako dar mažas ir ēia baigė mokslo, o paskui lan- kė Berlyno ir Paryžiaus uni- versitetus ir garsij Paryžiaus Politechniską mokyklą.

|| Pereituose metuose į Argen- tiną, pietinėj Amerikoj, atkako iš viso āteivių 336309, kuriame tais kaitliuje buvo 162276 vy- riškiai ir 48147 moterys; ki- ti buvo vaikai. Daugiaus- sial atkako āteivių romanis- kos kilmės: italijonų 127348, iš- panijonų 79517, āteivių iš Mas- kolijos 17424 (daugiausiai lenkų, lietuvių ir žydų), syrijonų 7177, austrijokų 4277, vengrų 143, pran- cuzų 3698.

|| Samarkandoj, vidurinėj Azi- joj, 40 ginkluotų vyrų apsiatė geležinkelio staciją, suraisiojo sargus, išardė kasą, kurioje rado 10000 dol., su pinigais prasišali- no.

|| Jaunas Prancuzas iš Pary- ziaus, Edward Belin, išrado bu- dą telegrafu siuntinėti fotogra- fiškus paveikslius.

|| Prancužiskoj valdyboj Al- gier, šiaurinėj Afrikoj, arabai užsilaiko ne ramiai. Neseniai 2000 ginkluotų arabų įsiveržė į Alenorain distriktą, išnaikino sodus, sieną sudegino, gyvento- jų bandas išskerdė.

|| Kaip praneša prancužiskos kariūmenės Morokkoj viršinin- kas, jenerolas Drude, netoli Ra- bat buvo smarkus mušis tarp pajiegių besivaržančių sostų sul- tanų — Abdel Aziso ir Mulai Hafigo. Iš pradžių Abdel Aziso kareiviai sumušė pajiegas Mu- lai Hafigo, bet paskui Zaida maurų giminė perejo į Mulai Hafigo pusę ir Abdel Aziso je- neraslas Bagdani turėjo pasi- traukti.

|| Maskoliškoji дума, 264 bal- sais prieš 112, užgryė išbraukti iš caro titulo vardą "smoder- zec", taigi autokrato. Kairieji ir lenkai ne balsavo. Persvėrė balsai demokratų.

|| 26 d. lapkričio, ant Juodųjų jurių siautė smarkios vėtros, lai- ke kurių paskendo keli laivai. Mažosios Azijos pakrantėse pa- skendo garlaivys "Kaplan"; pri- grynė prie to 110 ypatų; visų gi prigėrusių skaitlius laike tų vė- trų pereina 200.

NAUJI RAŠTAI.

Pritruko Kantrybės. Apyaksa iš rusų valstiečių gyvenimo. Ver- tē Pranas. Perspaudinta iš "L. Ukininko". Vilnius. 1907 m. 131 pusl.

Yra tai užimančiai parašytas vaizdelis iš paskutinio valstiečių sukilimo Maskolijoj. Valstiečiai Maskolijoj buvo pirma, pony, pri- spausti, o dabar valdzios tarnų, stojančių teipgi už pony reika- lus. Bet ir spauti žmonių be galo, negalima, net tamsiausias, jeigu per ilgai buvo slegiamas, ant galo pamato, kas jį skriaudė ir bando atkeršyti savo skriaudėjams. Teip buvo visur, terp turėjo atsitikti ir atsitiko ir Ma- skolijoj. Šitoje knygelėj apra- šytas toks žmonių sukilimas ir atkeršijimas skriaudėjams; apra- šytas užimančiai.

APGARSINIMAI.

MEILĖ GYVENIMO.

Mēs visi mylime gyventi, džiaugtis gyvenimu. Nedaug yra tokių žmonių, ką yra nužū- dė tą meilę ir kurie šalinasi drau- gijos ir visokio smagumo, kurie yra nusiminę ir aržūs. Toki žmonės yra sergant ir jų negali- ma kaltinti. Jų kraujas nėra grynas, bėgimas kraujo paleng- vas, nervai silpni. Jiems reikia gero, augmeninio vaisto sutai- syti gromuliojimo organus, kad jie vėl veiktų kaip veikė. Tokiu

vaistu yra Trinerio Amerikonis- kasis Elikasyras Karčiojo Vyno, padarytas iš gryno Kalifornijos Vyno, ir importuotų žolių. Jis turi dvigubą veikmę: žolės gy- do užsvietėjusias gleivines plė- ves skilvio ir žarnų, o vynos sustiprina tuosius organus ir pa- daro juos tinkamai atlikti jų dar- bą. Tu nusistebėsi iš pasek- mės; žmogus pradeda valgyti ir gromuliuot reguliariškai; jo ner- vai ir raumenys stojasi stiprūs, jo kraujas tyras, jo protas āis- kus ir tu pamatysi priešais sa- vę naują žmogų, su ambicija, e- nergija ir pilną atsidavimo gy- venimui. Vartok šitą vaistą vi- sokiam negromuliojimui. Gau- namas aptiekose. Juoz. Triner, 799 So. Ashland ave., Chicago, Illinois.

Jurgis Petrakis, 2825 Marvin Ave., Scranton, Pa.

Įrėdytas ruimas, garu šildomas, priesnamai, 3252 S. Halsted gat. 3-tios lubos, gyvenimas F.

Pajieškau Anupro Dambracko, pirm metų laiko gyveno Chicago, Ill. Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinią adresu:

J. Matusevičia, Box 7, Silver Creek, Pa.

Pajieškau Petro Miselio, Zine- nų kaimo, Radviliškio parapijos, Šiaulių pav., Kauno gub. Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinią adresu:

Veronika Kraneuskiutė, 132 Jackson str., Newark, N. J.

Pajieškau savo pažįstamų: Pe- tro Tamulionio ir Juozapo Jasio- no, abu Kauno gub., Panevėžio pav., Pumpėnų parap., Barklai- nių sod.; girdėjau, kad atvyko iš Lietuvos, turiu svarbų reikalą. Jie pats ar kas kitas teiksia duoti žinią adresu:

Jurgis Skukauskis, 2930 W st., So. Omaha, Neb.

Reikalauja lietuvių turinčia įtekme tarp savo viengėnių. At- sišaukite pas E. S. Worthing- ton, Room 414; 175 Dearborn St., Chicago, Ill.

Pajieškau savo brolio Jokubo Palubinsko, Karklupėnų kaimo. Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinią adresu:

A. J. Paubinskas, 311 E. Superior St., Chicago, Ill.

Pajieškau savo tetėno Juoza- po Ulnisko, Seredžiaus parapi- jos, Damantų kaimo ir draugo Jono Marcinkevičiaus, Veliuo- nos parap., Kauno gub. ir pav.; turiu labai svarbų reikalą. Jie pats ar kas kitas teiksia duoti žinią ant adreso:

Kaz. Masaitis, 1812 Merriman All. SS, Pittsburg, Pa.

Pajieškau Petro Zubavičiaus ir Marės Zubavičiūtės, Vilniaus gub., Trakų pav., Jėzno vol., Ge- ležnyų kaimo. Jie pats ar kas kitas teiksia duoti žinią adresu:

P. J. Bunevičius, 824 Bank Str., Waterbury, Conn.

Pajieškau saliuono geroj vietoj, lietuvių apgyventoje. Norinčia parduoti meldžiu atsiaukti ad- resu:

S. Balinski, 1349 N. Main st., Scranton, Pa.

Pajieškau savo draugo Myko- lo Jonaičio, Kauno gub., Šiau- lių pav., Linkavos parap., Pu- piškių sod., 8 metai kaip Ameri- koje, pirm 5 metų gyveno Pied- mont, W. Va. Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinią adresu:

Jul. Viliončikas, 108 Pain str., Springfield, Ill.

Pajieškau savo pusbrolio Mar- celio Kolesinsko, Kauno gub. ir pav., Krakių parap., Mačionių a- kalicos, pirmiau gyveno Chica- goje, ir Miko. Hanuševskio, teip- gi Kauno gub., Krakių parap., 5 metai Amerikoje, gyveno An- sonia, Conn. ir Domininko Ka- valiauskio, Kauno gub., iš mies- telio Keidainių. Jie pats ar kas kitas teiksia duoti žinią adresu:

Ant. Kolesky, 938 Gregory St., Rockford, Ill.

Pajieškau savo švogerio Petro Bobinos, pirmiaus gyveno Mi- nersville, Pa. Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinią adresu:

Ant. Deltuva, 114 Gelesby St., Pittston, Pa.

Pajieškau Klemenso Sario, ku- rio įrankiai yra pas mane. Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinią adresu:

Martin Block, % G. W. Mell, Bengal, Mim.

Pajieškau savo giminaičių Jo- no ir Vinco Šimkų, Kauno gub.,

Viršininkai Centro Komiteto

"Aušros" Dr-stės.
Pirmasis — Dr. M. Želviene,
1 Church Str., Plymouth, Pa.
Skr. susinė. — J. Sernas, 3252
S. Halsted Str., Chicago, Ill.
Finansų sekr. — K. Gugis, 4945
Justine str., Chicago, Ill.
Kasierius — Dr. J. Šliupas, 1419
N. Main Ave., Scranton, Pa.

Pajieskau savo brolių, Jono,
Vincė ir Juozapą Kazlauskų.
Apie porą metų atgal gyvenome
sykiu Rossiter, Indiana Co. Pa.;
turin prie jų labai svarbų reikalą.
Jie patys ar kas kitas teiksis
duoti žinią adresu:

Ant Kazlauskas,
851 Bank Str.,
Waterbury, Conn.

Pajieskau savo draugo, Jono
Žibarto, Kauno gub., Raseinių
pav., Vaiguvo parapijos, Adosi-
šės dvaro, dveji metai kaip A-
merikoje. Jis pats ar kas kitas
teiksis duoti žinią adresu:

V. Paplauskas,
26 Washington St.,
Nashua, N. H.

Pajieskau savo švogerio My-
kolo Jonušaukio, Kauno gub.,
Raseinių pav., Rietavos parap.,
trys metai atgal jis gyveno
Westville, Ill. Jis pats ar kas
kitas teiksis duoti žinią adresu:

Jonas Beinoras,
Box 11,
Ellsworth, Pa.

Pajieskau savo pusbrolio Pe-
tro Karoso, Kauno gub., Panevė-
žio pav., Biržių val.; turiu
pas jį sverbų reikalą. Jis pats
ar kas kitas teiksis duoti žinią
adresu:

Mike Caros,
19 Washington str.,
Hadcon, Mass.

A. A.
Cheltenham, Pa. Pasimirė čia
neseniai mūsų tautietis Stanis-
lovas Paltarokas, iš Sykstonių,
ar Narušonių, ar Meskalaučių
— nežina tikrai, — Linkavos val-
ščiaus, Jėniškio parap., Panevė-
žio parap., Kauno gub. Garbios
atminties velionis buvo geras
tautietis, skaitė lietuviškus ra-
stus ir priklausė prie kelių drau-
gystių — prie Sv. Juozapo Dr-
stės, prie 10 kuopos L. S. A. ir
kitų. Jokių giminių nepaliko.
Iškilmingai tapo palaidotas 21
d. lapkričio mėn. šių metų. Kas
atsirastų žinantys jo tikrą gimti-
nę vietą, malonės man prane-
sti adresu:

Steponas Urbas
Cheltenham, Mont. Co. Pa.

Ant Pardavimo.

Už \$2800 pirkis lotą su dviem
namais ant Wallace Street Chi-
cago Heights. Rendor, atneša
\$31.00 ant mėnesio. Pati renda
gali tas properties išmokėti. Atsi-
sauti pas A. Olszewski, 3252 So.
Halsted St., Chicago. Mės turi-
me daugybę gerų namų ant par-
davimo visose miesto dalyse.

Parsiduoda labai pigiai geras
saliūnas su visais tavorais ir ra-
kandais šešioms rūmams. Parsi-
duoda dėlto, kad savininkas tu-
ri kitą užsiėmimą. Pasiskubinki-
te atsiaukti adresu:

J. J. Kveder
125 So. Jenessee st.,
Waukegan, Ill.

Dėlei išvaziavimo tėvynės par-
siduoda labai pigiai tryliką metų
laikoma kriaučių šapa su 18 ma-
šinų, kas pirkis, tas džiaugsis,
šalinė tik vienam; atneša gyno
pelno per metus 2000.00. Kas
pirms pasisuks, gaus už \$450.00.
Jei nori pirkti, parduoti, ar iš-
mainyti kokią kokią biznio vie-
tą, storą, namą, lotą, ar kitą
nuosavybę, tai kreipkis į mano
ofisą. Pas mane vis randasi no-
rinčių pirkti ir parduoti.

Chas. Z. Urnich, (Real Estate)
Room 8, 45 La Salle St.,
Chicago, Ill.

FARMA PARDAVIMUI.

80 akrų farma, 40 akrų miško,
20 akrų išdirbtos žemės, klau-
nas, tvartas, klėtis, ir arklidė iš
lentų, grūdina kryžiava su sklia-
pu, prie kryžkelio terp dviejų
geležinkelio, 1 mylia nuo mokyk-
los, 5 mylios nuo Thorp, kaina
\$2900.00; pusę reikia įmokėti, li-
kusią dalį išmokėsčiai; savini-
kas turi dvi farmas, todėl vieną
parduoda. Atsiaukite par Fr.
Mikolainį, Thorp, Wis.

Gal tave kas skriaudžia? Aš
galiu pagelbėti. Ateik pas mane
o gausi teisingą rodą. — Išjies-
kau ir išskolektuoju skolas ir iš-
provoju nuostolius už suzeidimą.
Chas. Z. Urnich,
(Real Estate) 45 LaSalle St.,
Room 8, Chicago, Ill.
Telephone Main 1769.

Reikalavimai.

Reikalauja gerų vyrų tuojau pri-
sidėti prie lietuviškos kolonijos
gražiausioje Texas valst. apygar-
doje, golfo pakraštyje. Darbas ant
visada ir gera mokeskis geriams
darbininkams, kurie gali įmokėti
kelis šimtus dolerių ir būti sąna-
ris.

Didelis pelnas, pinigai pasidve-
ji ir bus apsaugoti. Rašyk arba
atsiauk ypatingai. Reikalaujame
agentų. Lithuanian Colony, Room
8, 45 La Salle St., Chicago.

Reikalauja angliakasių į Illinois
valstiją. Atsiaukti pas A. H.
Olsen, 172 E. Van Buren st., Chi-
cago, Ill.

AUKOS REVOLIUCIJAI:
Brier Hill, Pa. An. Daniunie-
nė, J. Daniunas, M. Klivak po
\$1.00, viso \$3.00, skiria socialistų
partijai.

Torrington, Conn. Rastų pi-
nigų ant piknyko \$4.00; Jurgis
Juzapaitis, P. Mukunas po 50c.
Pranas Gailūnas, Jokubas Radze-
vich, Jonas Zubrickas, Jonas Gur-
skas ir P. M. po 25c. Viso la-
bo \$6.25. Skiria revoliucijai.

AUKOS TAUTISKAM PRIE-

GLAUDOS NAMUI:
Cle Elum, Wash. M. Krugla,
J. Kurtinaitis, Aloize Buff po
\$1.00; M. Kurtinaitienė, A. Avi-
nėlis, B. Avinėlis, Pr. Avinėlis,
G. Krugienė, Pr. Kurtinaitis, Pr.
Buff, R. Buff, V. Peckevičius, K.
Kurtinaitienė, D. J. Puišis, E. Pui-
šienė, Ald. Alb. Puišius po 50c.
Viso \$10.00. \$9.00 yra skiriama
prie glaudo namui, \$1.00 skiria-
ma moksleiviams.

PASARGOS SKAITYTOJAMS.

1) Kada reikalauji permaitinti ad-
resą, dėl sludinimo laikraščio, vis-
da paduok ir senąjį savo adresą. Je-
gu pats gerai rašyti nemoki, tai ad-
resą duok kitam, geriau mokančiam
parašyti.

2) Pinigus geriausiai siųsti per
Money Order arba registruotame
laiške. Nedėk į laiška smulkio da-
burin, ne aukštinų pinigų, nes jie
kelionėje kerpė prapliū, išpūs ir
prapūs. Geriau, vietoje smulkio, į-
dėk patinčių markių už tą sumą.
Pašto markės priimamos tikiai vie-
toje smulkio, kur suza mažesnę už
\$1.00. Jei suma siekia \$1.00 ar dau-
giau, tai markių nesiųskite, bet dėk
te pinigus arba Money Order. Jeigu
suma bus \$1.25, tai galima dėti \$1.00
pinigais, o 25 centus markėmis. Vie-
nok markės turi būti visame sveikos,
nesulpusios viena su kita, ne prie
laiško neprilipintos, telp kad mės ga-
lėtume jas panaudoti savo laisksam.
Sulipintų markių neprimame. Mar-
kės priimamos tikiai Suvenyru Val-
stijų šlaunies Amerikos, jokių kitų
viešpatyčių markių neprimame.

3) Jeigu išpriksti Money Orderį,
tai nelykies jį pas save, bet pri-
siųsk redakcijai, nes be "Orderio"
redakcija negali pinigų iš pašto gau-
ti. Pasilaikyk sau tik mažąją gal-
tąjį kortelę, o didesniąją, mėlyną
priešak prastame laiške, registruoti
neredk.

4) Ant laiško, kuriame išsakai kny-
gas ar kitokius tavorus, niekada ne-
rašyk jokių kitų reikalų, kaip ve-
korespondencija, apgarsinimą, ar ką
kitą, kas su usakytais tavorais nesir-
kia, nes pas mus tavorų (knygų)
siuntiniai yra atliekami viename de-
partamente, apgarsinimai kitame de-
partamente, o korespondencijos tre-
čiame departamente ir kiekvienas
departamentas yra po priežiūra ki-
tų ypatų. Tad jeigu jus ant vienos
popieriaus surašysite keletą reikalų,
tai įsų laiškas turės laukti pirmame

Neužilgio išeis iš spaudos

"LIETUVOS"

KALENDORIUS

1908 metams

Sutvartytas Jono Ilgaudo

Prekė 25 centų.

[Išlpa:

Kalendoriokj dalis: Prie kiekvieno mėnesio padėtas laikas
saulės ir mėnesio užtekėjimo ir nusileidimo šiose vietose: Bal-
timore, Boston, Chicago, Cincinnati, Denver, San Francisco, St.
Louis, New Orleans, New York ir Philadelphia. Apart to pridėta
gale kiekvieno mėnesio amerikoniškos šventės ir lietuviškos pam-
nėjimo dienos. Laikas Suvenyrose Valstijose; Saulės ir mėnesio
užtekėjimo 1908 metuose; Pradžią ir ligis keturių metų laikų 1908
m.; Rytinės žvaigždės; Vakarinės žvaigždės; Planetų didžiausia
šviesa; Vėlykos nuo 1909 m. iki 1931 m. ir kit.

Statistikoji dalis: Atstatikimų metai; Atstatikimai; Skirtu-
mai laike; Surasas Lietuvos didžiųjų kunigaikščių ir karalių;
Didžiausios miestų svietė; Gyventojų skaitlis Sv. Valst. 1901,
1902 ir 1903 m.; Tolumai tarpe Amerikos miestų; Tolumai iki
didžiųjų portų nuo New Yorko; Statistika Amerikos miestų 1904
m.; "Algos" Sv. Valst. viršininkų per metus; Algos europiškų
monarchų; Metriški (francuziški) mastai, saikai ir svarai; Ame-
rikai vartojami svarstai, saikai ir mastai; Palyginamoji lenta visų
trijų termometrų: Reamur, Celsius ir Fahrenheit; Palyginamoji
lenta metriškos sistemos su amerikoniškąja; Lenta nuosimėlių
(procentų); Pini: kitų šalių palyginime su amerikoniškais; Len-
ta suradimui bile vienos savaitės dienos nuo 1801 iki 1952 metų;
Didumas žemės ir daugumas jos gyventojų; Žemės gyventojai
pagal kontinentus; Etilius įvairių tikėjimų pasekėjų, ir kitos.

Žinios apie Ameriką: Sutrumpintai amatijų; Sv. Valst.
kapitulus; Įteigimas Amerikos valstijų; Amerika pirm 100 metų
mestai ir jų gyventojai, kur ir kaip tada žmonės gyveno, kaip
tuomet žmonės arvo, laikraštija, pačtas ir telegrafija; Valdi-
kla Sv. Valstijų Amerikos; Sv. Valst. pašto reguliacijos; Laisvė-
tija Sv. Valstijose ir kitose šalyse svieto; Negrų vergystė Sv.
Valst.; Įstatai naturalizavimo (gavimo piliečio poperų); Klau-
symai ir atsakymai kokių gali užduoti išsimant Sv. Valst. pilie-
tiškas popieras; Patarimai norintiems važiuoti Amerikon, ir kitos.

Mokslininkų dalis: Knygos; Toliaus saulės erdmėje;
Augtamos ir gilumos; Žmogaus kūnas; Kodėl išnyko priešisto-
riškėji pilikiniai; Rodos ir paeiba atistikus nelaimė.

Beleivistikoji dalis: Atolė (parašė Joseph Luitpold); Maros
(parašė Maurus Jokai); Karališkas žmogus (pasaka); Atsiminimai
nušauto (tikrai) atistikimas iš laiky rusiškos revoliucijos, parašė
Aleksandras Amfiteatrov).

Malšytoji dalis: Išsitarimai; Juokai; Pastbovyjimai ir tt.

Augščiau paduotoji [Išlpa alskali parodo, kokios vertės tas
kalendorius. Išsitol darydavo kalendorius vien Europoje, todėl ir
šiuos kalendorius buvo vien tokios, kurios tinka Europoj gyve-
nantiems žmonėms; šitame gi kalendoriuje telpa visokios įvairios
žinios apie šią kraštą, apie Ameriką. Bet kalendorius nedarytas
vienoms metams, ne, jame telpa tokios žinios ir informacijos,
kurios niekada nesusaps, kurios visada bus geros. Šitas kalendorius
bus geriausia informacijos knyga apie visokius reikalus; jis reika-
lingas lygiai vertelgi, kaip ir darbininkui, amatininkui ir pirkliui.

Pasarga perkupčiams ir knygų krautuvėms.

Perkupčiai ir šep knygų prekėjai ir krautuvės malonės
mums laiku pranešti koki skaitlių kalendorių tikisi paimti, nes
tokiu būdu žinotume maž-daug kiek jų atspausti.

"Lietuvos" Skaitytojai

Užtai norinti gauti abu kalendorių dyka, užsirašykite "LIETUVĄ".
Prenumeratą metams \$2.00, pusei metų \$1.00.

departamente kol tas jį apdirbs ir
nušyps antram, o ten vėl laukti kol
jis jį apdirbs ir pasiųs trečiam. To-
kius laiškus negalima nė į laiką at-
sakyti, nė geras atlikti; nes pas pir-
majį departamentą likus laišku, ant-
ram nelieka davyd. Geriausiai yra
rašyti kiekvieną reikalą ant atskiros
popieriaus, tada kiekvienas reikalas
bus perduotas tam tikram departa-
mentui ir visi reikalai tuom patim
laiku liks atlikti greitai ir gerai.

5) Niekada nesiųsk pinigų, nė Mo-
ney Orderio atsikrime laiške nuo
usakymo. Visada dėk pinigus ar
Money Orderį į tą patį laiška ku-
riame tavorus išsakai. Nes jeigu
usakymas atėis be pinigų, mes ne-
galėsime jo išpildyti, vien todėl, kad
pinigų nėra, o jei atėis pinigai be
usakymo, mės nežinosime ką su
nėra usakymo.

6) Visada ant savo laiško pasirašy-
kite savo pravardę ir Nors
ir tuktanti kartų mės vis-
da reikla pasirašyti į ad-
resą kiekviename laiške, nes mės
radė laiško tarp 100 ar 200 laiško
be parašo ir adreso, nežinosime keno
jis yra ir negalėsime atsakymo du-
ti.

Su visokiais reikalais rašydami
pas mus visada adrsuokite telp:

A. OLSZEWSKI,
3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.

NAUJOS KNYGOS, GAUNAMOS
"LIETUVOS" ĮREDYSTEJE.

Aritmetikos uždujynas. Vadovė-
lis aritmetikos pradžiai; antroji da-
lis.
Šita knygtė — antroji ir paskuti-
nė dalis udujynno, paskirto arit-
metikos kursui; elonai, kaip papra-
stai yra daroma, surinkta udujynui
su skaičiais visokio didumo. Para-
syta Pr. Mašiotė, Pust. 68 prekė 20c

Lietuva tėvynė mano. Eilėmis pa-
rašė K. Stulčiela, telpa 14 gražių to-
vyniškių dainelių. Puslapių 16 prekė
30c

Laikrodininko atsiminimai. Pasak
Erkman-Batriang, sutaisė S. M. Pa-
velkaišas iš Napolono I paskutiniųjų
karjavių. Pust. 44. Prekė...15c

114 Ponas ir bernas. Apsakėlė L.
Toistojaus iš gyvenimo maskolių kal-
mečių. Žingėdai, norintiems susipa-
žinti su buvū ir sanlygos maskolių
kalmečių gyvenimo; jį verčia skaito-
ti drauge jausti su vargo prisigėdais
žmonėmis. Chicago, Ill. 1904, pusla-
pių 6015c

120 Po priedangą šventinybės. Isto-
riška apysaka iš Rymo laikų. Parašė
H. Posteri. Vertė K. J. Odesoje, 1905,
pust. 10025c

124 Robinsonas Kruzias. Graži mo-
rališka pasaka. Antra pertaisyta lai-
da. Chicago, Ill. 1903, pust. 83 ...25c

125 Kaip gyvena augmenys? Pagal
Lunkovčių ir kitus sutaisė Sernas.
Su paveikslėliais. Yra tam aprašymas
apie vairylius nuo žemės auglius, jų
sudėjimą ir atmainas, gyvi ir ptioti-
ni didžiausią ir tobuliausią. Chicago, Ill.
1901, pust. 12935c

126 Kaip gyvena augmenys? Pagal
Lunkovčių ir kitus sutaisė Sernas.
Su paveikslėliais. Yra tam aprašymas
apie vairylius nuo žemės auglius, jų
sudėjimą ir atmainas, gyvi ir ptioti-
ni didžiausią ir tobuliausią. Chicago, Ill.
1901, pust. 12935c

WARTELSKIO

dvigubos vaizbos stempas

Ketvergeir Petnyczioj

5tą ir 6tą dieną gruodžio

J. Petrouski
3312 So. Halsted St.

Kromas valgomu daiktu ir mesos

Ateik, o pamatysi kokius gražius daiktus duo-
dame už WARTELSKIO VAIZBOS STEMPAS.

Kaip žmonės su ponais kovojo?
Sodielių sukilimai Ispanijoje, XIV
amžiuje. Parašė A. J. tis. Pust. 34.
Prekė10c

Vaišės Jėzaus Kristaus pas Popie-
žių Pijų IX. Parašė Victor Hugo,
antra laida. Prekė10c

Užsirašydami virš minėtų knyge-
lių, adrsuokite:

A. OLSZEWSKI
3252 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Knygų Kataliogas

27 Gyvenimo Mokykla. Parašė Ori-
son Svett-Marden. Lietuviškon kalbon
išvertė K. Žegota. Užrašai pagarė-
jusį žmonių. Labai naudinga kny-
ga. Didelio formato. Chicago, Ill.
1907\$1.50
Apdaryta\$2.00

35 Gyvenimo vaizdėliai. Susidedanti
iš devynių sekantių gražių pasaka-
lių: Atsisveikimas, Vagis, Kas kal-
tas, Gatvės vaikai, Paporčio žiedas,
Miško sargas, Signalas, Keleivis, Bu-
vio šybė. Chicago, Ill. 1902, pusla-
pių 9915c

43 Iš gevinimo lietuviškų Vėlių bei
Velnių. Pasakos surinktos Dro J.
Basanavičiaus. Šios knygoje telpa
keli šimtai gražių pasakų, apie rojų
dangų, čybių, pekių, apie gilinę, ma-
rą, cholėrą; apie dvasias (dušias)
velnius, jų valdinimą ir tt. Pasakos
užrašytos tokiuose termėje, kokie bu-
vo girdėtos. Panevėžij — pagal tar-
mę panevėžiečių. Šiauliuose — pagal
tarmę šiauliškių; Suvalkų gub. — pa-
gal tarmę suvalkiečių; Prūsų Lie-
tuvų — pagal tarmę Prūsų lietuvių;
Duklų — pagal tarmę duklių ir tt.
Chicago, Ill. 1903, pust. 470. Popie-
ros apdarose\$1.50
Audimo apdarose\$2.00

63 Karės laukuose. (Kareivio at-
siminimai). Parašė Vsevolod Garšin.
Vertė A. L. S. Užimanti pasaka iš
laikų karės maskolių su turkais. Chi-
cago, Ill. 1906, pust. 8120c

67 Lietuviškos Pasakos Vairyros.
Surinko Dr. J. Basanavičius. Dalis
I. Čia telpa 141 labai gražių, juokū-
niškių, išmintingų ir singuliarių pasakų.
Chicago, Ill. 1903, pust. 280 \$1.25
Druotai apdaryta\$1.50

68 Lietuviškos Pasakos Vairyros.
Surinko Dr. J. Basanavičius. Dalis
II. Čia telpa 205 labai gražių ir juo-
kingų pasakų, bovyjantių kiekvieną
skaitytojį ir klausytojį ir labai nau-
dus. Chicago, Ill. 1903, pust. 330 \$1.25
Druotai apdaryta\$1.50

76 Maxim Gorkij. Pasakojimai. Iš
rusių kalbos vertė A. L. S. Turinys
Giesmės apie sakalą, Nenaukštas, Ma-
karsas Čudra, Rudenį, Dvidešimtis metų
ir viena. Chicago, Ill. 1906, puslapių
10325c

90 Ollitpa. Graži apysaka iš laikų
savitarpinės karės šlaunies Amerikos
indijonų. Vertė A. Olszewski. Antra
pertaisyta laida. Chicago, Ill. 1906,
pust. 95.25c

69 Lietuviškos Pasakos Vairyros.
Surinko Dr. J. Basanavičius. Dalis
III. Čia telpa 202 dar gražesniės ir
juokingesnės pasakos. Chicago, Ill.
1904, pust. 333\$1.25
Druotai apdaryta\$1.50

70 Lietuviškos Pasakos Vairyros.
Surinko Dr. J. Basanavičius. Dalis
IV. Chicago, Ill. 1905, pust. 299. Šio-
je knygoje telp kaip ir pirmesnėse da-
lyse Dro. J. Basanavičiaus surinkti
pasakų, telpa keli šimtai uimamųjų
ir juokingų pasakų. Kiekvienas susi-
prkęs iš pamnėtų 4 knygy I, II, III
ar IV dali, turės per visą savo am-
atų neišsiamą pasakų turą\$1.25
Druotai apdaryta\$1.50

100 Pasaka apie kantrįjį Aleną. Duk-
terį turki ciecoriaus Antonianus, kuri
per 22 metus vaikščiodama po svietą,
daugybę bėdų ir vargų iškentėjo. An-
tra laida. Iš lenkiško vertė A. Olsze-
wski. Chicago, Ill. 1902, pust. 66 ...20c

114 Ponas ir bernas. Apsakėlė L.
Toistojaus iš gyvenimo maskolių kal-
mečių. Žingėdai, norintiems susipa-
žinti su buvū ir sanlygos maskolių
kalmečių gyvenimo; jį verčia skaito-
ti drauge jausti su vargo prisigėdais
žmonėmis. Chicago, Ill. 1904, pusla-
pių 6015c

120 Po priedangą šventinybės. Isto-
riška apysaka iš Rymo laikų. Parašė
H. Posteri. Vertė K. J. Odesoje, 1905,
pust. 10025c

124 Robinsonas Kruzias. Graži mo-
rališka pasaka. Antra pertaisyta lai-
da. Chicago, Ill. 1903, pust. 83 ...25c

125 Kaip gyvena augmenys? Pagal
Lunkovčių ir kitus sutaisė Sernas.
Su paveikslėliais. Yra tam aprašymas
apie vairylius nuo žemės auglius, jų
sudėjimą ir atmainas, gyvi ir ptioti-
ni didžiausią ir tobuliausią. Chicago, Ill.
1901, pust. 12935c

473 Apie žemę ir kitus svietus, jų
buvį ir pabaglę. Pagal Heliopę, Fal-
bą ir kitus, sutaisė Sernas. Aprašo
kas yra žemė, iš ko ji susideda, ant
ko laikosi ir kaip suska. Kas yra
saulė, žvaigždės, mėnulis, planetos, ko-
metos ir kitos retai matomos žvaigž-
dės. Su 30 astronomiškų paveikslų.
Yra tai vienatnė knyga iš kurios žmo-
gus tikrai gali apsišviesti. Chicago, Ill.
1896, pust. 225.75c
Ta pati apdaryta\$1.00

480 Biologija arba mokslas apie gy-
vus daigtus. Pagal prof. Nusbaumą,
sutaisė Sernas. Mokslas kokių būdu
radosi gyvi suvėrimai ant mūsų žemės,
kaip jie vystėsi pradėjus nuo ma-
žų vabalių iki dažo lig paukščių,
švėrų ir paties žmogaus. Su paveik-
slėliais. Chicago, Ill. 1901, pusla-
pių 147.40c

507 Gamtos istorija. Pagal P. Bert,
vertė Dras A. Bacevėčia. Knyga su
daugeliu gyvulių, vabėlių, žvėrių, žmo-
ny, medžių ir akmenų paveikslėlių;
trumpai išsiaiškina ir suprantamai išaiški-
na gamtos istoriją, ypač tuos dalykus,
ant kurių žmonės šiur, bet jų gerai
nesupranta. Chicago, Ill. 1903, pusla-
pių 238\$1.00

608 Gamtos pajėgos ir kaip iš jų
naudotis. Pagal Bitnerį sutaisė Ser-
nas. Svarbios moksliškos vertės kny-
ga, su daugybę paveikslų vairyriū ma-
šinerijų ir kitokių prietaisų ant išna-
dojimo gamtos pajėgų. Chicago, Ill.
1904, pust. 29650c

515 Iš kur atsirado mūsų naminiai
gyvuliai ir auginiai augmenys? Pagal
Lunkovčių sutaisė Sernas. Su pa-
veikslėliais. Chicago, Ill. 1901, pusla-
pių 7320c

525 Kaip gyvena augmenys? Pagal
Lunkovčių ir kitus sutaisė Sernas.
Su paveikslėliais. Yra tam aprašymas
apie vairylius nuo žemės auglius, jų
sudėjimą ir atmainas, gyvi ir ptioti-
ni didžiausią ir tobuliausią. Chicago, Ill.
1901, pust. 12935c

525 Kaip gyvena augmenys? Pagal
Lunkovčių ir kitus sutaisė Sernas.
Su paveikslėliais. Yra tam aprašymas
apie vairylius nuo žemės auglius, jų
sudėjimą ir atmainas, gyvi ir ptioti-
ni didžiausią ir tobuliausią. Chicago, Ill.
1901, pust. 12935c

525 Kaip gyvena augmenys? Pagal
Lunkovčių ir kitus sutaisė Sernas.
Su paveikslėliais. Yra tam aprašymas
apie vairylius nuo žemės auglius, jų
sudėjimą ir atmainas, gyvi ir ptioti-
ni didžiausią ir tobuliausią. Chicago, Ill.
1901, pust. 12935c

525 Kaip gyvena augmenys? Pagal
Lunkovčių ir kitus sutaisė Sernas.
Su paveikslėliais. Yra tam aprašymas
apie vairylius nuo žemės auglius, jų
sudėjimą ir atmainas, gyvi ir ptioti-
ni didžiausią ir tobuliausią. Chicago, Ill.
1901, pust. 12935c

525 Kaip gyvena augmenys? Pagal
Lunkovčių ir kitus sutaisė Sernas.
Su paveik

